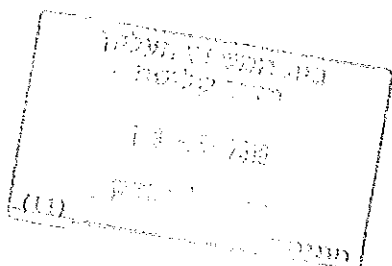

העותרת

עמותת ברית נאמני תורה ועבודה
ע"י בייכ עוה"ד אסף בנמלך ומתי רוזנבאום
משרד טולציינסקי שטרן מרציאנו כהן לויצקי ושות'
מרחוב קרן היסוד 38, ירושלים 95464;
טל': 02-6511919; פקס: 02-6513133

- נ ג ד -

המשיבים

1. השר לענייני דתות, דוד אזולאי
2. הרב הראשי לישראל, הרב דוד לאו
3. רב העיר חולון, הרב אברהם יוסף
ע"י בייכ עוה"ד נבות תל-צור /או טל שפירא /או ליה גוני
/או אלינור אלכס, משרד כספי ושות'
מרחוב יעבץ 33, תל-אביב 6525832;
טל': 03-7961000; פקס: 03-7961001
4. מועצת הרבנות הראשית
5. היועץ המשפטי לממשלה
המשיבים 1-2 ו-4-5 ע"י פרקליטות המדינה
באמצעות עו"ד אבינועם סגל-אלעד
משרד המשפטים
רחוב צלאח א דין 29 ירושלים 91010;
טל': 02-6466590; פקס: 02-6467011

תגובה מקדמית מטעם המשיב 3 לעתירה

בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד (כבוד השופט ס' גיבוראן) מיום 28.2.16 והחלטת כבוד הרשמת (ל' בנמלך) מיום 20.4.16, בדבר הגשת תגובות מטעם המשיבים לעתירה, מתכבדים בזאת הח"מ להגיש את התגובה המקדמית מטעם המשיב 3 לעתירה, כדלקמן:-

א' - פתח דבר

1. עמדת המשיב 3 ("המשיב 3" או "הרב יוסף") הינה כי לא מתקיימת במקרה זה עילה להשעייתו מכהונתו כרב העיר חולון, עקב הגשת כתב האישום נגדו בת"פ (תל אביב) 5649-12-15 מדינת ישראל נ' הרב יוסף ("כתב האישום").

6466 007

2. בתשובה מקדמית זו נעמוד על עמדתו המפורטת של הרב יוסף, ועל מכלול הנסיבות בגינן לא מתקיימת עילת ההשעיה במקרה דנא.
3. חרף האמור, ומבלי לגרוע מעמדתו המצפונית והמשפטית של הרב יוסף, הודיע הרב יוסף כי הוא מפקיד את מלוא סמכויותיו כרב העיר בענייני כשרות בידי רב העיר האשכנזי בחולון, הרב א. יוחנן גור אריה שליט"א, וזאת עד לתום ההליכים המתנהלים בגין כתב האישום.
הודעת הרב יוסף לרב גור אריה, רצ"ב כנספח 1 לתגובה מקדמית זו.
4. העברת כל סמכויות הרב יוסף בענייני כשרות לרב א. יוחנן גור אריה, ומשיכת ידו המוחלטת של הרב יוסף מעיסוק בענייני כשרות, עד לתום ההליך בעניינו, נעשו לשם כבודה של תורה ועל מנת למנוע כל לזות שפתיים בעניין.
5. העברת מלוא הסמכויות בענייני הכשרות והפקדתן בידי עמיתו רב העיר השני עד לתום ההליך המתנהל בעניינו של הרב יוסף, מייתר את הצורך בדיון בעתירה זו.
6. עם זאת, יתכבד הרב יוסף ויביא בפני בית המשפט הנכבד את נימוקיו גם כנגד העתירה לגופה.

ב' – הרקע לעתירה

7. המשיב 3 מכהן כרב הספרדי של העיר חולון משנת 1998.
8. ביום 27.12.15 הוגש כנגד המשיב 3 כתב אישום המייחס לו 2 עבירות של הפרת אמונים (ללא רכיב של מרמה) לפי סעיף 284 לחוק העונשין, תשל"ז – 1977 ("חוק העונשין").
9. כתב האישום שצורף כנספח 1 לעתירה נחזה להיות טיוטה שאינה נושאת מספר תיק ו/או חותמת בית המשפט, אינה חתומה על ידי הפרקליטה המטפלת ואין בה את רשימת עדי התביעה.
10. לאור האמור, ועל מנת שתהא בפני בית המשפט הנכבד תמונה מדויקת ככל האפשר, מתכבדים בזאת הח"מ לצרף העתק של כתב האישום המלא, כפי שהוגש לבית משפט השלום בתל אביב.
כתב האישום רצ"ב כנספח 2 לתגובה זו.
11. בתאריך 23.3.16 התקיימה ישיבת ההקראה בסיומה ניתנה החלטת בית משפט השלום הנכבד (כבוד סגן הנשיא, השופט צחי עוזיאל), לפיה נקבעו מועדים לדיון, כדלקמן :-

(א) דיון לפי סעיף 144 לחוק סדר הדין הפלילי, התשמ"ב-1982 (להלן: "חסד"פ") ובניית תכנית משפט, לרבות הגשת תיק מוצגים מוסכם, ביום 2.6.16.

(ב) שמיעת ראיות ביום 21.6.16.

(ג) שמיעת ראיות ביום 28.6.16.

(ד) שמיעת ראיות ביום 12.7.16.

(ה) שמיעת ראיות ביום 21.9.16.

(ו) שמיעת ראיות ביום 28.9.16.

12. כמו כן, נקבע בהחלטת בית משפט השלום הנכבד כי ההגנה תגיש תגובה מפורטת בכתב לכתב האישום וכן תמסור הודעה מפורטת ביחס לאפשרות של ויתור מצידה על זימון עדי תביעה מסוימים לחקירה בבית המשפט.

אין זאת אלא כי מגמת הצדדים כולם, בניצוחו של בית משפט השלום הנכבד, לתרום לניהול הליך מהיר, יעיל וענייני.

החלטת בית משפט השלום בדיון המקדמי, רצ"ב כנספח 3 לתגובה זו.

13. התוצאה היא שמשפטו של המשיב 3 עומד להתברר תוך תקופת זמן קצרה ובטווח נראה לעין, כך שתוצאת ההליך הפלילי בעניינו נמצאת הלכה למעשה "מעבר לפינה".

14. בהתאם להחלטת בית משפט השלום הנכבד, הגיש המשיב 3 ביום 8.5.16 תשובה מפורטת בכתב מטעמו לכתב האישום ("התשובה לאישום").

התשובה לאישום רצ"ב כנספח 4 לתגובה זו.

15. כפי שניתן לראות, התשובה לאישום מהווה מענה מפורט ומלא לאישום תוך פריסת יריעה רחבה של הנושא ההלכתי מצד אחד, ושל סוגיית "ניגוד העניינים" המיוחדת למשיב 3, מצד שני, ותוך שהמשיב 3 דוחה מכל וכל את האישומים המיוחדים לו.

16. הגשת כתב האישום בעניינו של המשיב 3, על רקע התשובה לאישום ועל רקע כלל נסיבות המקרה, אינה מגבשת עילה המצדיקה את השעייתו של המשיב 3 מכהונתו כרב העיר חולון ואו מחברותו במועצת הרבנות הראשית, עד לתום ההליכים הפליליים בעניינו.

17. כתב האישום מייחס למשיב 3 עבירות ברף חומרה נמוך שאינן כוללות מרכיב כלשהו של מרמה ואינן טומנות בחובן קלון.
18. בהינתן שמדובר בעבירות ברף חומרה נמוך, בדרגה של עוון, שלא טבוע בהן מעצם טיבן קלון, לא עלולה להתגבש עילה להפסקת כהונתו של המשיב 3, אפילו יורשע חלילה בדין, ומכאן ועל דרך של קל וחומר אין כל עילה להורות על השעייתו מכהונתו כבר עתה, שעה שמשפטו טרם התברר ועומדת לו, במלוא תוקפה, חזקת החפות.
19. הפסיקה החדשה שיצאה לאחורונה מלפני בית משפט נכבד זה, עמדה על העיקרון לפיו הגשת כתב אישום בעבירות חמורות כנגד נבחר ציבור, עשויה לגבש עילת השעיה, באופן המקיים חובה על הגוף המוסמך לכך, להורות על השעייתו.
- ואולם, מדובר במקרים חריגים היוצאים מן הכלל, כך שסטייה קלת ערך בהתנהגותו של נבחר הציבור, כמו גם הגשת כתב אישום בעבירות שאינן חמורות במיוחד, לא יביאו בהכרח להשעייתו.
- אכן, בית המשפט הנכבד קבע כי לא כל כתב אישום יצדיק מסקנה כי יש להביא להפסקת כהונה של נבחר ציבור, וכי כל מקרה צריך שיבחן על פי נסיבותיו, באחריות ובקפידה.
20. הליך השעיה מתפקיד במהלך כהונתו של נבחר ציבור, מן הראוי שייתפס כמהלך חריג על רקע פגיעתו בערכים חשובים אחרים.
21. בחינה מלאה ומאוזנת של השיקולים השונים המתקיימים במקרה דנא, מן הראוי כי תוביל לדחיית העתירה.

ג' - הרב אברהם יוסף: רב צבאי, עילוי הלכתי ומומחה לדיני כשרות

22. בטרם נתייחס לעתירה גופה, מן הראוי לעמוד בקצרה על דמותו של הרב יוסף כרב וכאיש הלכה, וכן על קורות חייו הלא שגרתיים, על מנת שפעולותיו וההחלטות שקיבל בנושאי הכשרות, בערים בהן כיהן, תיבחנה גם לאור דמותו ואישיותו זו.
23. כאמור, הרב יוסף מכהן כרב הספרדי של העיר חולון משנת 1998.
- יצוין כי לצד הרב יוסף, מכהן כרב האשכנזי של העיר חולון, הרב א. יוחנן גור אריה.
24. עם היבחרם לתפקיד, ביקש הרב גור אריה כי הרב יוסף, שהוא מומחה לדיני כשרות, ייטול על עצמו את הטיפול בנושא זה בעיר כולה הן כלפי המגזר הספרדי והן כלפי המגזר האשכנזי ואילו הרב גור אריה ייטול על עצמו את הטיפול בענייני נישואין.

25. בחלוף כ-10 שנים לכהונתם המשותפת בעיר חולון, הציע הרב יוסף לרב גור אריה לערוך ביניהם ווטציה כך שהרב גור אריה יקבל על עצמו את העיסוק בדיני הכשרות בעיר, אך הרב גור אריה דחה את הצעתו של הרב יוסף ופעם נוספת היה זה שביקש כי הרב יוסף ימשיך לטפל באופן בלעדי בנושא רגיש וסבוך זה של דיני הכשרות, בו הרב יוסף הינו מומחה.
26. יאמר כבר עתה, כי הצעת הוטציה של הרב יוסף לרב גור אריה בשנת 2008, להעביר את כל הטיפול בנושא הכשרות בעיר לרב גור אריה, איננה מתיישבת - בלשון המעטה - עם הנרטיב המאפיין את כתב האישום, לפיו פעל הרב יוסף בענייני כשרות, להעדיף את בד"צ בית יוסף, מתוך ניגוד עניינים.
27. הרב אברהם יוסף, מכהן כחבר מועצת הרבנות הראשית לישראל מאז שנת 2008.
28. בשנים 2008-2011, עקב פטירת רב העיר של אור יהודה, הרב ברהום ז"ל, ולבקשת ראש העיר וחברי המועצה הדתית אור יהודה, נאות הרב יוסף לכהן, ללא שכר ובהתנדבות מלאה, גם כממלא מקום רב העיר אור יהודה וזאת לצד כהונתו כרב העיר חולון.
- עד כדי כך ראה עצמו הרב יוסף כשליח ציבור הפועל למען הכלל, שהוא נמנע אף מלבקש תחזיר הוצאות בגין כהונתו כמ"מ רב העיר אור יהודה.
29. יצוין כי תחילה הוצע המינוי באור יהודה כמ"מ רב העיר, לרב רצון ערוסי, שניהן כרבה של קריית אונו הסמוכה, אך הרב ערוסי סירב למינוי.
30. ועוד יצוין כי מועצת הרבנות הראשית ביקשה למנות בעיר אור יהודה, לצד הרב יוסף גם את הרב בן ציון נשר, כדי שהנטל כמ"מ רב העיר יתחלק בין השניים, אך משהתברר שמדובר בפתונה ללא שכר ואף ללא תנאים נלווים כגון רכב, ויתר הרב נשר על המינוי והרב יוסף נותר לבדו כמ"מ רב העיר אור יהודה.
31. הרב יוסף הינו אדם נורמטיבי לחלוטין, ללא עבר פלילי כלשהו, אשר הקדיש ומקדיש את חייו לטובת שירות הציבור, קידוש השם, לימוד, הנחלת והוראת תורה וגמילות חסדים.
32. הפער בין דמותו של הרב יוסף, כמי ששם לנגד עיניו, בראש ובראשונה, את טובת הזולת והציבור, לבין הדמות המצטיירת מתוך כתב האישום, הינו כרחוק מזרח ממערב.
33. הרב אברהם יוסף נולד בשנת 1949 במצרים.
34. אביו של הרב יוסף הרה"ג עובדיה יוסף זצ"ל – נחשב כאחד מבכירי הרבנים הספרדים בדורו, אשר כיהן בין היתר כרב הראשי הספרדי "הראשון לציון" בשנים 1973 - 1983, והיה למנהיגה הרוחני ולנשיא מועצת חכמי התורה של מפלגת ש"ס מאז הקמתה.

35. הרב אברהם יוסף פועל על פי פסקיו של אביו מרן הרב עובדיה יוסף ז"ל, שהוא מהמחמירים ביותר בדיני כשרות מהדרין, הפוסק על פי הישלתן ערוך", שהוא מחמיר יותר בענייני כשרות מהרמ"א.

36. הרב אברהם יוסף למד 14 שנים בישיבות פורת יוסף, קול תורה, וישיבת תורה והוראה.

37. הרב יוסף שירת בצה"ל במשך כ-13 שנה כרב צבאי במגוון תפקידים, בהם רב בבסיס חיל האוויר ברפידיים, רב מחוז חיפה, רב מפקדת הקתצ"ר, שם עבר קורס צניחה, סגן רב חיל האוויר ואחראי על תחום ההלכה וההסברה.

הרב יוסף השתחרר משירות הקבע בצה"ל בדרגת רב סרן.

38. על רקע הליכי התקירה שנוהלו בעניינו של הרב יוסף, קיבל הרב יוסף מכתבי תמיכה רבים מקצינים ומפקדים בצה"ל ששירתו עמו ו/או היו מפקדיו לאורך השנים, אשר רק על חלקם נעמוד להלן.

39. תחילה נפנה למכתבי המפקדים תבכירים :-

(א) מכתבו של ראש העיר יבנה, תא"ל (מיל') צבי גוב ארי - תא"ל גוב ארי היה מפקדו של הרב יוסף בבסיס רפידיים בסיני בשנים 1976-1978. תא"ל גוב ארי העיד כי הרב יוסף, המוכר לו היטב משעות רבות של תפקוד משותף, הינו איש ישר, הנכון לעשות מעל ומעבר לטובת האחרים, איש אחראי, מסור ונאמן למדינת ישראל ולעם ישראל. תא"ל גוב ארי ציין במכתבו כי הרב יוסף אף סייע בידו בתחומים רבים שמעבר לתפקידו של הרב, לרבות סיוע בסיורי אבטחה וכן הדרכה וטיפול מורל החיילים.

(ב) מכתבו של תא"ל (מיל') שלמה כהן - תא"ל כהן עומד במכתבו על שירותו הצבאי של הרב יוסף בצנחנים, לרבות קורס צניחה שעבר ועל טיפולו המסור בחיילים ובמפקדים הן בדרגי השדה, והן בדרגי המטה. כמו גם הזדהותו של הרב יוסף עם ערכי צה"ל ומדינת ישראל שהיו דוגמא ומופת.

40. כמו כן, אנו מבקשים להפנות למספר מכתבים שקיבל הרב יוסף מרצנים צבאיים בפידים אף הם שירתו עם הרב יוסף בצה"ל ואף הם שומרים עמו לאורך השנים על קשר חם :-

(א) מכתב אל"מ (מיל') הרב אפרים צמל - הרב אלימ צמל שימש כרב הראשי של חיל האוויר בתקופה שהרב שימש כרב בסיס רפידיים שבסיני והוא עומד על תפקודו ותכונותיו המרשימות של הרב יוסף.

(ב) **מכתבו של אל"מ (מיל') הרב ישראל מאיר זינגרביץ - הרב אלי"מ זינגרביץ שימש כסגן הרב הראשי לצה"ל הוא מכיר ומלווה את הרב יוסף קרוב ל-40 שנה, בתפקידיו השונים של הרב יוסף בצה"ל ולאחר מכן בתפקידיו כרב בתל-אביב וכרב העיר חולון.**

הרב זינגרביץ עומד במכתבו על התנהלותו הצנועה של הרב יוסף לאורך השנים וכן על גדלותו בתורה כרב וכפוסק הלכה.

כסגן הרב הצבאי הראשי לשעבר, עומד אל"מ זינגרביץ במכתבו אף על החשיבות הרבה לציבור הדתי על הקפדה כחוט השערה במתן תעודת כשרות מסוג "מהדרין" ועל האחריות המוטלת בעניין זה על כתפיו של רב העיר ועל בקיאותו בדיני הכשרות המחמירים.

(ג) **מכתבו של אל"מ (מיל') הרב אבידן - הרב אלי"מ אבידן שירת עם הרב יוסף בצה"ל ואף הוא מתייחס לרב יוסף כאחד מחשובי החכמים והרבנים בארץ בכל הקשור לידיעתו ולבקיאותו בהלכה.**

(ד) **מכתבו של סא"ל (מיל') הרב רם משה ראבד - הרב סא"ל ראבד שימש כרב חיל האוויר והוא עומד על הקושי שהיה כרוך בעצם התגייסותו של הרב יוסף לצה"ל רק לאחר ששכנע את אביו מרן הרב עובדיה יוסף זצ"ל, בכך שהיכולת שלו לתרום לצה"ל חשובה אף מהישארותו באוהלה של תורה ועל הברכה שקיבל מאביו ז"ל בדיעבד לאחר שהתברר כי אכן עשה חיל בצה"ל למען החיילים והמפקדים.**

הרב ראבד עומד אף על פעילותו המסורה של הרב יוסף לקידום שילוב חרדים בצה"ל, באקדמיה ובתעסוקה.

(ה) **מכתבו של סא"ל (מיל') הרב אבשלום קציר - הרב סא"ל קציר שימש כרב פיקוד הצפון בעת שהרב יוסף שימש כרב מחוז חיפה של פיקוד צפון וכן שימש כרב חיל האוויר כאשר הרב יוסף שימש כראש מדור הלכה וכשרות בחיל האוויר.**

אכן, המנומחיות ההלכתית של הרב יוסף בדיני כשרות החלה כבר לפני שנים רבות בעת שירותו בצה"ל.

הרב קציר אף עומד במכתבו על התייעצויות שהתייעץ עם הרב יוסף בענייני כשרות כאשר שימש כרב חברת אל-על, תוך שהוא מסביר כי בענייני כשרות אין לו לרב אלא שיסמוך על תפיסתו ההלכתית ועל צו מצפונו.

(ו) **מכתבו של רב-סרן (מיל') הרב יוסף אלישקביץ - רב-סרן הרב אלישקביץ שירת עם הרב יוסף בחיל האוויר והוא מתייחס אל הרב יוסף כגאון בהלכות כשרות אשר העמיד עצמו, כל כולו, במסירות אין קץ למען הזולת.**

מכתבי המפקדים רצ"ב ומסומנים כנספחים 5(א)-(ב) ומכתבי הרבנים הצבאיים רצ"ב ומסומנים כנספחים 6(א)-(ו) לתגובה זו.

41. הרב יוסף כיהן כמנהל מכון "אור המזרח" להוצאת כתבי רבני המזרח, ויו"ר הוצאת "שלחן ערוך המלא" שעל יד מכון ירושלים.

42. כאמור, הרב יוסף הינו חבר במועצת הרבנות הראשית מזה שנים רבות. במסגרת זו שימש הרב יוסף כחבר בוועדת הכשרות של מועצת הרבנות וכן חבר בוועדת המשטות.

הרב יוסף היה חבר בוועדת השמיטה הארצית מאז שנת 1994 ומכהן כיו"ר וועדה זו מאז שנת 2008.

בשנת 1998, מונה הרב יוסף לראשונה גם כחבר וועדת המשטות, ומשנת 2008 הוא מכהן, כאמור, כחבר מועצת הרבנות הראשית.

43. הרב יוסף נחשב כאחד המומחים הגדולים בישראל לדיני כשרות ומדובר בנושא הבוער בלבו של הרב.

44. דיני הכשרות והנושא של מתן תעודות כשרות על דרגותיהן השונות, הינו בראש ובראשונה עניין הלכתי והוא נחשב כאחד הנושאים המורכבים והרגישים ביותר בהלכה.

45. מומחיותו של הרב יוסף בתחום דיני הכשרות אינה שנויה במחלוקת ודי להפנות בעניין זה להחלטת הרבנות הראשית לישראל אשר הסמיכה את הרב יוסף כאחראי וכנותן כשרות בכל מקום ומקום בארץ בו הרב המקומי אינו נותן תעודת כשרות על סמך היתר מכירה.

וכך נכתב בהחלטת מועצת הרבנות הראשית לישראל:-

"מועצת הרבנות הראשית לישראל מאשרת את הסמכתו של הרה"ג אברהם יוסף שליט"א - רבה הראשי של חולון וחבר מועצת הרה"ל, כאחראי וכנותן כשרות במקום בו הרב המקומי אינו נותן תעודת כשרות על סמך היתר מכירה."

46. החלטה זו נחתמה על ידי המשיב 2, הרב דוד לאו שליט"א, הרב הראשי לישראל, לאחר שפורסמו ברבים החשדות המיוחסים לרב יוסף, וערב הדיונים שהתקיימו בהליך השימוע שנערך בעניינו של הרב יוסף עובר להגשת כתב האישום.

העתק החלטת מועצת הרבנות הראשית לישראל רצ"ב כנספח 7 לתגובה זו.

47. בהמשך להחלטת מועצת הרבנות הראשית לישראל כאמור, נשלח לרב יוסף ביום כח' אלול, תשע"ב (23.9.14) מכתב הרב הראשי לישראל ונשיא מועצת הרבנות הראשית (המשיבה 4), הרב דוד לאו, בו התבקש הרב יוסף לסייע לרבנות הראשית בענייני כשרות בכל מקום בארץ בו תיווצר בעיה, תוך הסמכת הרב יוסף, ליתן את האישור הדרוש.

וזהו נוסח מכתבו של הרב הראשי לישראל ונשיא מועצת הרבנות הראשית, דוד לאו, לרב יוסף:-

"כידוע לכת"ר ישנם רבנים אשר מסרבים ליתן תעודת כשרות למקומות בהם מסתמכים על היתר מכירה.

מבלי להיכנס לגופה של סוגיה, כניסיון לפתור את הנושא מבחינת תפקודה של הרבנות הראשית והרבנות המקומית, אני מבקש מכת"ר שיאות לסייע בעניין. אני מבקש שבכל מקום בו תיווצר בעיה לגבי תעודת הכשרות בעניין היתר המכירה, כת"ר ייתן את האישור לבד.

כמובן שהנושא יעבור לחברי מועצת הרה"ר על מנת לקבל את אישורם.

בתקווה ובתפילה שזוכה להעמיד את ענייני הכשרות על תילם כראוי."

העתק מכתבו של הרב הראשי לישראל ונשיא מועצת הרבנות, לרב יוסף, רצ"ב פנספח 8 לתגובה זו.

48. דומה כי אין צורך להרחיב על הקושי הטמון בעצם העלאת הדרישה כלפי המשיבים 2 ו-4 להשעות את הרב יוסף מכהונתו כרב העיר חולון ואו כחבר מועצת הרבנות הראשית, כאשר זה מקרוב ובהינתן החשדות המיוחסים לרב יוסף, ראו לנכון אותם גורמים נכבדים לסמוך על פסיקותיו של הרב יוסף בענייני כשרות, לא רק בתחום עירו אלא "בכל מקום בו תיווצר בעיה".

49. ידענותו המופלגת של הרב יוסף בענייני הלכה בכלל ובדיני כשרות בפרט, הציבו אותו כמועמד מוביל לכהונה כרב הראשי הספרדי (הראשון לציון) עם תום כהונתו של הרב הספרדי הראשי הקודם, הרב שלמה עמאר שליט"א.

50. דא עקא, עקב החקירה שנוהלה בעניינו של הרב יוסף בתיק זה, מצא לנכון הרב יוסף להסיר את מועמדותו.

הרב יוסף הודיע על הסרת מועמדותו 24 שעות בלבד אחרי פתיחת החקירה, אך ורק מתוך דאגה למוסד הרבנות, במגמה שלא לפגוע בתפקיד של הרב הראשי על רקע הפרסומים הקשורים בחקירה, ועל מנת שלא לחלל שם שמים.

51. בכך, החמיץ הרב יוסף לבלי שוב את ההזדמנות והזכות לכהן כרב הראשי הספרדי, שכן תהיה אשר תהיה תוצאת ההליך הפלילי בעניינו, הרי בשל מגבלת הגיל על פי החוק (גיל 70), אין עוד כל אפשרות שהרב יוסף, שהוא כיום כבן 67, ייבחר בעתיד למשרה זו.

ד' – כתב האישום שהוגש אינו נקי מקשיים

52. במרכז כתב האישום, עומדת סוגיית הכשרות על דרגותיה השונות, סוגיה שהיא מהסוגיות הסבוכות והרגישות ביותר בהלכה.

53. נושא הכשרות מעורר מחלוקות הלכתיות קשות ואין אחידות דעים בתחום זה של דיני הכשרות בין הפוסקים השונים, כאשר כל רב פועל בנושא זה על פי תפיסתו ההלכתית ועל פי צו מצפונו.

54. בנוסף לכך, מתקיימת שונות רבה בהתייחסות לדיני הכשרות בין פלגים שונים ביהדות כאשר ההתפלגות המרכזית היא בין היהדות האשכנזית לבין היהדות הספרדית.

55. קהילת יהדות ספרד מחמיצה בדיני הכשרות לעומת קהילת יהדות אשכנז, כאשר בתוך כל קהילה וקהילה יש זרמים שונים ויש מחמירים לעומת מקלים.

56. סוגיית מתן היתרי תעודות כשרות ובמיוחד תעודות כשרות מסוג "מהדרין", הינה סוגיה הלכתית ראשונה במעלה המערבת שאלות הלכתיות מורכבות וטומנת בחובה מוטיבים עמוקים של אמונה ורגש.

57. הציבור הדתי והמאמין מבקש לנהוג על פי ההלכה ותרד להקפיד על דיני הכשרות ואין לו בעניין זה אלא לסמוך על הרבנים המאשרים את כשרותם של עסקי המזון השונים.

58. אכן, אף המחוקק הכיר בחשיבות הרבה עבור אותו ציבור, שבהקפדה על דיני הכשרות מתוך רצון להגן על הציבור המאמין מפני הונאה בכשרות עד כדי הפיכתה לעבירה פלילית.

חוק הרבנות הראשית לישראל, תשמ"מ-1980 (להלן: "חוק הרבנות הראשית לישראל"), הקים את מועצת הרבנות הראשית לישראל וקבע כי בין סמכויות המועצה "מתן תעודות הכשר על כשרות".

חוק איסור הונאה בכשרות, תשמ"ג-1983, (להלן: "חוק איסור הונאה בכשרות"), קובע עבירה פלילית של איסור הונאה בכשרות בבית אוכל, שהוא כל עסק שבו עוסקים במכירה לציבור של מצרכים או בהגשתם וכן אטליז, המוכר בשר.

59. המחוקק הכיר בכך שסוגיית הכשרות הינה סוגיה הלכתית מובהקת ועל כן הפקיד את הסמכות למתן תעודות כשרות בידי רב העיר (סעיף 2 לחוק איסור הונאה בכשרות) וקבע בסעיף 11 לחוק איסור הונאה בכשרות, כי "במתן תעודת הכשר, יתחשב הרב דיני כשרות בלבד".
60. בהתאם להוראות החוק, נקבע גם בחוזר המנכ"ל של המשרד לשירותי דת התשי"ע/1 מיום 1.7.10 (סעיף 7(ד)), כי "במתן תעודת ההכשר יתחשב הרב המקומי בתנאי הכשרות והתנאים לקיומם ובכפוף לנוהלי הרבנות הראשית לישראל".
61. בית המשפט העליון התייחס פעמים רבות לחשיבות החקיקה בענייני כשרות ועמד על תכלית חקיקה זו, להגן על הצרכן שומר המצוות שלא יונו אותו בכשרות.
- בית המשפט הוסיף כי מפאת חשיבותה של הכשרות לחלק ניכר של האוכלוסייה, ובשל רגישות הנושא, ראה המחוקק ליחד חוק לנושא זה תוך שבית המשפט רואה את ליבו של חוק איסור הונאה בכשרות בהוראת סעיף 11 לאותו חוק המייבא אל הדין הישראלי ואל שיקול הדעת במתן תעודות הכשרות את ההלכה הדתית תוך קביעה מפורשת כי "הדין הדתי הוא אשר אמור להכריע בנושא תעודות הכשר" :-
- בג"צ 7203/00 מעדני אביב אוסובלנסקי בע"מ נ' מועצת הרבנות הראשית פ"ד נו(2) 196, עמ' 208 מול האות ד'.
62. לאור האמור, הכיר בית המשפט העליון בכך כי מקום בו פלוני המחזיק בתעודת הכשר, מטעה את קהל לקוחותיו ומוכר להם בשר שאינו כשר, בהציגו אותו כבשר כשר, קמה חובה על הרב המקומי, לשלול את תעודת ההכשר של פלוני, משום שאותו פלוני הוא בבחינת "הנותן מכשול לפני עיוור".
- בית המשפט העליון הוסיף וקבע כי רק כך - על ידי שלילת תעודת כשרות במקרה מתאים - יגן הרב המקומי על ציבור שומרי הכשרות, ורק כך ימלא רב העיר את חובתו למנוע הונאה בכשרות שהיא תכלית החוק :-
- בג"צ 7203/00 הנ"ל, בעמוד 208, מול האות א'.
63. ועוד הבהיר בית המשפט הנכבד כי ההלכה הדתית מהווה מארג סבוך ומורכב של הלכות כאשר חוק איסור הונאה בכשרות שאב לתוכו מתוך ים ההלכה בנושא הכשרות, את דיני הכשרות ככל שמדובר בייצורו, בהכנתו, בהגשתו ובשיווקו של מזון. זהו "הגדעין הקשה" כלשון בית המשפט, של דיני הכשרות :-
- בג"צ 465/89 רסקין נ' המועצה הדתית ירושלים, פ"ד מד(2) 673, 685.
- בג"צ 7203/00 הנ"ל, בעמוד 210, מול האות ד'.
64. יאמר כבר כאן, כי כאשר ביקשה הרבנות הראשית לישראל, שהיא הגוף המוסמך בישראל על פי חוק בכל הקשור למתן /או שלילה של תעודות כשרות, לגבש את עמדתה ואף לסמוך אותה על מומחים, היא הפנתה את בית המשפט העליון לחוות הדעת של הרב הגאון משה פיינשטיין, שהיה

ראש מועצת גדולי התורה בארה"ב ונחשב לאחד מגדולי הפוסקים בדורנו, וכן לחוות הדעת של הרב אברהם יוסף המכהן מזה שנים רבות גם כיו"ר הוועדה לענייני טריפות ברבנות הראשית לישראל:-

בג"צ 7203/00 הנ"ל, בעמודים 225-226.

65. רק על מנת להמחיש את מורכבות ורגישות הנושא של דיני כשרות ואת מעמדו של הרב אברהם יוסף כבקיא ומומחה בתחום, אנו מפנים את הקורא הנכבד למכתבו של הרב לנדא, רב העיר בני ברק וראש בדי"צ לנדא הנקרא על שמו, אל הרב יוסף מתאריך ט"ז מר חשוון תשע"ה (9.11.14), בו התייחס הרב לנדא לחשדות המיוחסים לרב יוסף.

המכתב של הרב לנדא מסומן כנספח 9 לתגובה זו.

66. במכתב נספח 9 לעיל, עומד הרב לנדא על מורכבות ורגישות הסוגיה ועל האחריות העצומה המוטלת על כתפיו של רב העיר למנוע פגיעה ברגשות הציבור המאמין בעירו:-

"אמנם קשה להסביר לחוקים מן הנושא, כי יש דרגות ודרגי דרגות במושג כשר, כשר בדוחק, כשר בדיעבד, בקושי התירו, כשר בהפסד מרובה, כשר בשעת הדחק, וכו' וכו'. ולא ייתכן לשאול למה אינך מקבל בהכשר שלך, הכשר פלוני או אלמוני. כמה דואב לבנו, על הכשרים שידועים לנו ואינם ידועים לציבור ומפני חשש חילול השם אנו מוגבלים מלומר.

אנשי המשפט, אשר רוצים לדון בעניינים שאינם בקיאים בהם, חייבים לקבל ייעוץ ממומחים בדבר ולסמוך עליהם, אף אם לא יוכלו לפרט כנ"ל...

כאלו הם הדברים ומובן אשר רב בעל אחריות, לא יסכים שיביאו כזאת במקומות המושגחים על ידו.

בוודאי הפועלים באמת ובאמונה, לאמץ לשמר ולשמור כשרות כדבעי, ישמרו השי"ת מפל צער ונזק וכבוד תורתו וינצל מפל עגמ"נ."

67. הוא שאמרנו, בפנינו נושא הלכתי ממעלה ראשונה, אשר חייב להיות נדון ומוכרע על פי דיני הכשרות בהלכה, דינים בהם אין לך בנמצא מומחה וידען כרב אברהם יוסף.

אכן, הרב יוסף פעל בכל מאודו ובמסירות אין קץ למען הציבור המאמין עליו הוא מופקד ולמען הגנה על אותו ציבור רגיש מפני מעשי הונאה בכשרות.

68. מבחינת דיני הכשרות קיימות חשיבות בהכנת הבשר, לאורך כל שלבי הייצור והעיבוד, החל משלב השחיטה ואילך, תוך מתן משקל להבחנות הרבות שבין בקר לעוף.

לגבי בקר - השחיטה בבקר הנעשית בארץ היא בכמות מזערית לעומת השחיטה בחו"ל, וההתייחסות של גופי הכשרות אל המפעל צריכה לקחת בחשבון את מהירות וקצב השחיטה, מספר ראשי הבקר הנשחטים מידי יום, טווח ההתקשרות עם המפעל, מיקום עמדות צוות השחיטה ויכולתם להשתלט כראוי על המלאכה, כדי לעמוד כדבעי בתנאי ההלכה.

בראש ובראשונה יש לשים לב לחדות הסכין שתהיה חלקה ללא כל פגם או "סכסוך", ולאחר מכן הבדיקה של חלקי הפנים ובעיקר הריאה שמא מצוי בה חולי, ולאחר בדיקה זו מחליטים אם הבשר שישווק יהיה "כשר" דהיינו להקל כפי דעת הרמ"א (אשכנזים), או "חלק" כפי דעת מרן השלחן ערוך (ספרדים).

בהקשר זה באה לידי ביטוי השוונות בין הכשרויות, שאם מקפידים על הכללים לפי השלחן ערוך יש ממוצע של כעשרים אחוז (20%) "חלק", לעומת המקלים, שמצליחים להוציא ארבעים עד חמשים אחוז (40-50%).

אחוז כה גבוה של "חלק" מלמד בהכרח על פגמים ועל הקלה משמעותית לעומת ההלכות המחמירות יותר.

69. בנוסף לכך, יש ליישם את דיני הכשרות על הליכי הניקור מהחלב המעורב בין חלקי הבשר וההכשרה במליחה והדחה, כפי שמוסכם לדעת כל הפוסקים. אף בעניין זה קיימות הלכות סותרות והפסיקות של מרן הן המחמירות ביותר.

לגבי עופות - בעופות הדברים פחות סבוכים, אולם גם כאן יש צורך להקפיד במיוחד על חדות הסכינים וקצב שחיטה איטי מאד, כך שבשחיטה רגילה ההספק לכל שוחט הוא 13-14 לדקה, ובשחיטה של הבד"ץ 10-12 לדקה. ולעולם לא יעמידו שוחט מתלמד בתחילת דרכו לבצע שחיטה עבורם, גם אם יהיה בקיא בהלכה.

כך גם הקפדה בבדיקות הפרטניות של הגידים בירכיים והריאות הנאחזים בידי משגיחי הכשרות אחד אחד, קציצת קצוות הכנפיים כמתחייב על פי השלחן ערוך, וכך גם במליחה וההדחה עד לאריזה.

בפנינו עניין הלכתי מובהק, שהוא עניין שבמומחיות.

70. בסוגיית מתן תעודות כשרות התפתחה פולטיקה, הנשענת על הוראות החוק מצד אחד ועל סוגיות הלכתיות מצד שני, לפיה רב העיד מעניק את תעודות הכשרות בהתאם לשיקול דעתו ההלכתי ולפי צו מצפונו.

פרקטיקה זו נכונה לגבי כשרות רגילה, אך נכונה שבעתיים לגבי כשרות מהדרין.

71. בבתי עסק המבקשים תעודת הכשר ל"מהדרין", רמת כשרות המוצרים הנקלטים במקום תהיה גבוהה יותר, ובאופן טבעי רשימת גופי ההשגחה תהיה מצומצמת יותר, תוך שלרב המקומי ניתנה הסמכות להרכיב רשימה מיוחדת של מוצרים ונותני כשרות (בד"צים), עליהם הוא סומך על פי שיקול דעתו.

72. לעניין זה מופנה בית המשפט הנכבד למכתב שכותרתו "הבהרה בנוגע למתן כשרות למהדרין" ששלח מנהל היחידה הארצית לאכיפת חוק איסור הונאה בכשרות לראש צוות החקירה בתיק זה ("מכתב ההבהרה"), בו נאמר, בין היתר (עמוד 2, פסקה 4 למכתב ההבהרה):

"... רמת כשרות המוצרים הנקלטים במקום תהיה גבוהה יותר ובאופן טבעי הרשימה תהיה גם מצומצמת יותר ב'מהדרין', כך, שהרב המקומי רשאי להרכיב רשימה מיוחדת של מוצרים ונותני כשרות, עליהם הוא סומך על פי שיקול דעתו."

מכתב ההבהרה רצ"ב כנספח 10 לתגובה זו.

73. סמכות הרב להרכיב רשימה של מוצרים ונותני כשרות על פי שיקול דעתו קיבלה גושפנקא בסעיף 2 לנוהל "מסעדות", אשר צורף למכתב ההבהרה (עמוד 2, פסקה 5 למכתב ההבהרה):

"מוצרים יתקבלו אך ורק כשהם מסומנים בסימון כשרות של רבנות מוסמכת ומלווים בתעודת משלוח החתומה בחותמות כשרות וחתומת כתב ידו של המשגיח (*).

(*) ברמת כשרות 'מהדרין' ייקנו כל המוצרים רק מתוך רשימה מיוחדת שיספק הרב נותן הכשר."

74. מנהל היחידה הארצית לאכיפת חוק איסור הונאה בכשרות, הבהיר במכתב ההבהרה שאם בכשרות רגילה מצופה מהרב ליתן הכשר למוצרים הנושאים ציוני כשרות מרבנות מוסמכת, הרי שבבואו ליתן תעודת הכשר ל"מהדרין", רשאי הוא למקד את מקורות כשרות המזון בהתאם לרשימה מיוחדת המתייחסת לרמות של נותני השגחה ל"מהדרין" עליהם הוא סומך (עמוד 2, פסקה 6 למכתב ההבהרה):

"... בבואו ליתן תעודת הכשר ל"מהדרין", רשאי הוא (הרב המקומי – הח"מ) למקד את מקורות כשרות המזון בהתאם לרשימה מיוחדת המתייחסת לרמות של נותני השגחה ל"מהדרין" עליהם הוא סומך."

אין זאת אלא, כי בהתאם להנחיות של היחידה הארצית לאכיפת חוק איסור הונאה בכשרות, קביעת רשימת מקורות כשרות המזון ונותני הכשרות, נתונה לחלוטין לשיקול דעתו של הרב המקומי והוא רשאי ואף מחויב לנהוג בעניין זה, על פי צו מצפוננו.

75. במכתבו, מציין ראש היחידה, כי ישנם גופים אינטרסנטים רבים הפועלים באופן בלתי אחראי, תוך מתן מצג שווא של הכשרות (עמוד 3, פסקה 4 למכתב ההבהרה):-

"אם בתחילת דרכה של יחידת האכיפה (1998) ברבנות הראשית לישראל סברנו שכמדיניות אכיפה אין לנו צורך להתערב במקרים שבהם בעל בית העסק מבקש להוסיף על השגחת הרבנות המקומית השגחה נוספת של גוף פרטי המוצג כמהדרין מתוך מחשבה שהגופים הנ"ל פועלים לשם שמיים וכעמותות לזיכוי הרבים או מתן שירותים לקהילה מובהקת בעלת אופי תרבותי דתי מסוים, הרי שעד מהרה התבדדנו ואט אט נחשפנו לפעילות של גופים אינטרסנטים הפועלים באופן בלתי אחראי לנושא הכשרות תוך מתן מצג שווא של רמת הכשרות."

76. תופעה זו של גופים אינטרסנטים המספקים תעודות כשרות ל"מהדרין" באופן רשלני במקרה הטוב, הביאה לכך שניתנה הנחיה חד משמעית לרבנות המקומית "שלא לשתף פעולה עם מציאות קלוקלת זו ולפעול בצורה אקטיבית למען הסרת המכשול". וכן, כי "תהא זו עילה ראויה להסיר את תעודת ההכשר מטעם הרבנות המקומית לבית אוכל אשר פועל כדלעיל, וזאת בגין הטעיית הציבור וחוסר הנאמנות שבדבר..." (עמודים 3-4 למכתב ההבהרה).

77. לסיכום, קובע מנהל היחידה במכתב ההבהרה מספר דגשים, אשר יש בהם כדי לאזן בין האינטרס הציבורי בדבר תחרות חופשית לבין האינטרס הציבורי בדבר מצג נכון ואמיתי של רמת הכשרות בבית עסק (עמוד 4 סיפא למכתב ההבהרה):-

(א) סוגיית מתן הכשרויות הינה מורכבת ומצריכה שיקול דעת מצד נותן ההכשר.

(ב) בהתייחס לרמת כשרות מהדרין מצופה מהרב המקומי לפעול בנחישות, אך בשום שכל ולאפשר למושג מספר אפשרויות של "מהדרין", וככל שיטען שהוא מכיר ומוכן להסתמך רק על השגחה אחת בלבד, הרי שנמליץ לו לפעול בכל כוחו למצוא השגחות נוספות.

מכתב ההבהרה צופה איפוא מצב שבו רב עיר מוכן לסמוך רק על בד"צ אחד, וכל שיש לראש היחידה בעניין זה הוא שהוא "ממליץ" לרב העיר למצוא השגחות נוספות שיהיו מקובלות עליו.

78. עיון במכתב ההבהרה – שהינו מפתח רשמי של מדינת ישראל – מלמד כי הרב יוסף פעל בהתאם לכללים ובמסגרת סמכותו, וכי לא נפל כל דופי בהתנהלותו.

לאור האמור במכתב ההבהרה, ונוכח הכלל לפיו המדינה מנועה מלדבר בשני קולות, יש מקום לתמיהה באשר לטענות המועלות כלפי הרב יוסף בכתב האישום על כך שהודיע ברבים כי הוא סומך על שלושה (3) בד"צים (ראה סעיף 2 לכתב האישום, הן באישום הראשון והן באישום השני).

79. במקרה שלנו, פעל הרב יוסף בהתאם לשיקול דעתו ועל פי צו מצפונו והמליץ על שלושה בד"צים אפשריים (ולא אחד בלבד כמצוין במכתב ההבהרה) למתן הכשר מהדרין, עליהם הוא סומך (לאחר שערך בדיקות בנושא).

80. התופעה של גופי בד"צ פרטיים המבקשים לספק לציבור תעודות מהדרין על אף שמבחינה הלכתית הם אינם נקיים מספקות ואינם מקובלים על כלל הרבנים, היא תופעה שנדונה ברבנות הראשית לישראל כבר לפני מספר שנים.

81. כבר בתאריך 27.8.01 הפיצה הרבנות הראשית לישראל מכתב לכל רבני הערים בו הובהר לרבנים הנקומיים כי על רקע הקמת בד"צים המנפיקים תעודות כשרות כאשר לחלקם אין יד ורגל בדיני הכשרות, הרי שכל עסק בתחום שיפוטם, המבקש להציג תעודת כשרות של הרבנות המקומית, חייב לקבל את הסכמתו של רב העיר.

מכתב הרבנות הראשית לישראל לרבני הערים רצ"ב פנספח 11 לתגובה זו.

82. בתאריך 18.12.07 התכנסה וועדת הכשרות הארצית של הרבנות הראשית לישראל לדון במספר סוגיות כשרות, בהן התופעה של ריבוי גופי השגחה פרטיים לא מוסמכים, המציגים עצמם כבד"צ.

בדיון זה הוחלט כי תהיה זו עילה ראויה להסיר תעודת הכשר מטעם הרבנות המקומית לבית אוכל המציג עצמו ככשר למהדרין בעוד שבפועל הוא אינו עומד בקריטריונים, וזאת בגין הטעיית הציבור וחוסר הנאמנות של הדבר.

החלטת וועדת הכשרות הארצית פורסמה ברבים והיא מצורפת פנספח 12 לתגובה זו.

83. על רקע מחלוקות הלכתיות מצד אחד והפעלת שיקול דעת של רבני העיר בעניינים הלכתיים היורדים לשורש מצפונם מצד שני, התפתחה פרקטיקה לפיה רב עיר מכיר בבד"צ פרטי כגוף הלכתי ראוי להנפקת תעודות כשרות מהדרין, רק אם אותו בד"צ פועל על פי פסיקות ההלכה שרב העיר רואה עצמו כפוף אליהן.

84. והנה מתברר כי הפרקטיקה האמורה, לפיה רב העיר מכיר לצורך הנפקת תעודות כשרות מהדרין, במספר בד"צים בלבד, המקובלים עליו, מוכרת היטב למועצת הרבנות הראשית (המשיבה 4).

85. בעיר בני ברק פועל בד"צ הרב לנדא שהוא איננו גוף פרטי אך הרב לנדא המכהן כרב העיר, איננו מאשר בעיר בני ברק בד"צים פרטיים אחרים כלשהם לרבות בד"צ בית יוסף.
- כך יוצא שכל ציבור תושבי העיר בני ברק מחויבים, הלכה למעשה לקבל את אישור בד"צ הרב לנדא אם ברצונם להציג תעודת כשרות מהדרין.
86. התוצאה היא, שבפנינו פרקטיקה נזהגת, המתקיימת ברחבי הארץ, ומשעה שהרב יוסף פעל אף הוא על פי צו מצפוני, בהתאם לאותה פרקטיקה, אין כל מקום וכל הצדקה לראות בהתנהלותו שלו דווקא, משום התנהגות פגומה העולה לכדי ביצוע עבירה פלילית.
87. ברור אפוא כי כאשר אין באפשרות רב העיר ליתן אמון בהקפדה שנוקט גוף כשרות פרטי בהלכות דיני הכשרות, הרי מתוך דאגה לשלום ציבור עירו, הוא איננו רשאי להכיר באותו גוף פרטי כמוסמך להעניק תעודת כשרות מהדרין.
88. התנהלותו של הרב יוסף הייתה פומבית, גלויה ושקופה וביטאה תפיסת עולם ואמונה בצדקת הדרך, שבינה ובין שיקולים זרים אין ולא כלום.
89. הרב יוסף פעל בענייני הכשרות כדיון, בהתאם לתפיסתו ההלכתית ולצו מצפוני, כמתחייב מהוראות החוק ובראותו לנגד עיניו את ציבור שומרי המסורת למענו פעל.
90. החיבור בין סוגיה הלכתית מודכבת, שאין לגביה אחידות דעים ואשר החוק מקנה לגביה שיקול דעת לרב עיר, לבין הסוגיה של ניגוד עניינים ופעולתו של רב העיר, הוא חיבור מוקשה המעורר בעיות כבדות משקל.
91. ניגוד העניינים המיוחס לרב יוסף, בשל כהונת אחיו הרב משה יוסף, כראש בד"צ "בית יוסף", היה ונותר ניגוד עניינים פורמאלי אך לא הגיע למעלה של ניגוד עניינים מהותי ובוודאי לא התקיים באופן חריף, החוצה את הרף ומגבש עבירה פלילית, להבדיל מפגם אתי או אסתטי.
92. כתב האישום מייחס לרב יוסף 2 עבירות של "הפרת אמונים" – ללא רכיב מרמה – בשל פעולה במצב של ניגוד עניינים בתחום הכשרות, מתוך אינטרס אישי – משפחתי וכלכלי "בהיות בד"צ בית יוסף בבעלות משפחתו" (סעיף 7 לכתב האישום, הן באישום הראשון והן באישום השני).
93. בהיעדר רכיב של מרמה בעבירות המיוחסות לרב יוסף, תוך שהמאשימה נזהרת ומקפידה בהגינותה, לייחס לו את החלופה המקלה בסעיף 284 לחוק העונשין, שעניינה "הפרת אמונים", ללא רכיב של מרמה, אך ורק בשל הימצאותו במצב של ניגוד עניינים, הרי אף לשיטתה מדובר בעבירות המצויות ברף חומרה נמוך ביחס לעבירות מרמה אחרות.

94. משעה שאין בפנינו כתב אישום חמור, בדומה לכתבי האישום שנדונו בשנים האחרונות בעניינם של מספר ראשי ערים, לגביהם בית המשפט הנכבד חי"ש הלכה, וקבע כי בהיתן כתב אישום חמור, ובנסיבות מתאימות, יש מקום להורות על הפסקת כהונה של נבחר ציבור, הרי במקרה דנן אין מקום להשעיה:-
- בג"צ 4921/13 אומ"ץ אזרחי למען מנהל תקין וצדק חברתי נ' ראש עיריית ומת השרון, יצחק לוכברגר ואח', פורסם בנבו, 14.10.13 ("בג"צ לוכברגר").
95. מהתשובה לאישום עולה כי כתב האישום שהוגש בעניינו של הרב יוסף אינו נקי מקשיים, אם להשתמש בלשון המעטה, וזאת בכמה וכמה מישורים.
96. במישור העובדתי – נטושה בין הצדדים מחלוקת באשר למשמעות הודעתו של הרב יוסף כי יקיים "מסלול ירוק" להכרה בכשרות מהדרין המפוקחת על ידי שלושה גופי בד"צ: בד"צ בית יוסף, בד"צ העדה החרדית ובד"צ הרב לנדא.
- המאשימה מתייחסת למדיניות הרב יוסף להכיר בשלושה בד"צים אלה כאל "תנח"ה", בעוד שהלכה למעשה מדובר היה בהמלצה, ללא שהרב יוסף שלל אפשרות הכרה בבד"צים אחרים ונוספים בכפוף לבדיקה.
97. מהראיות שנאספו בחקירה עולה, כי הדרישה לכשרות מהדרין בפיקוח בד"צ בית יוסף נבעה מהשטח כדרישה של הציבור שומר הכשרות, בדגש על הציבור הספרדי.
- ועוד עולה מהחומר, כי בעלי עסקים רבים ביקשו לזכות בהשגחת מהדרין של בד"צ בית יוסף, על רקע שיפור ניכר בתוצאותיהם העסקיות, לאחר שהכריזו על עסקיהם ככשרים למהדרין בהשגחת בד"צ זה.
98. בנוסף, נטושה מחלוקת בכל הקשור למהות הקשר שהתקיים לאורך השנים בין הרב יוסף לבין בד"צ בית יוסף, כאשר לטענות בכתב האישום, על קיום "אינטרס אישי – משפחתי – כלכלי" של הרב יוסף בבד"צ בית יוסף, אין שמץ אחיזה במציאות וממילא בראיות.
99. במישור המשפטי – נטושה בין הצדדים מחלוקת בשאלת עצם קיום ניגוד העניינים, ולמעלה מכך בשאלת עוצמתו של ניגוד העניינים והאם התקיים בענייננו "פן מחמיר נוסף" שהוא תנאי בלעדיו אין להרשעה בעבירה עמומה וגורפת זו של "הפרת אמונים" (ללא רכיב של מרמה), גם בעידן שלאחר פסק הדין שניתן בדנ"פ 1397/03 מדינת ישראל נ' שבס, פ"ד נט(4) 345.
100. ניגוד העניינים המיוחס לרב יוסף, בשל כהונת אחיו הרב משה יוסף כראש בד"צ "בית יוסף", היה ונותר ניגוד עניינים פורמאלי, אשר לא הגיע למעשה של ניגוד עניינים מהותי ובוודאי לא התקיים באופן חריף, החוצה את הרף ומגבש עבירה פלילית, להבדיל מפגם אתי, אסתטי, ואולי אף משמעותי.

101. לרב יוסף אין אינטרס כלכלי כלשהו הקשור או הנובע מזיקה או פעילות כלשהי לבד"צ בית יוסף. הרב יוסף התפטור מרשות בד"צ בית יוסף כבר בשנת 1999 ומאז אותו מועד הוא ניתק כל קשר עם בד"צ בית יוסף כך שבתקופה נשוא האישום הופג כבר החשש לניגוד עניינים חריף בינו לבין הבד"צ בראשו עמד בעבר הרחוק.

102. הרב יוסף לא קיבל שפר כלשהו מבד"צ בית יוסף, איש מילדיו ואו חתניו לא הועסק בבד"צ בית יוסף ולא הייתה לו טובת הנאה כלכלית כלשהי כתוצאה מהשגחות של בד"צ בית יוסף על כשרויות מהדרין בבתי עסק שונים בערים חולון ואור יהודה.

103. כעולה מהתשובה לאישום, הזיקה המשפחתית של הרב יוסף למשפחת יוסף, כבנו של פוסק הדור הרב עובדיה יוסף זצ"ל, מייסדו של בד"צ בית יוסף, הייתה בבחינת נחלת הכלל, הייתה ידועה היטב לכל ציבור צרכני תעודות הכשרות, ולא היה איש שטעה לסבור כי אין כל קשר בין הרב יוסף לבין הרב עובדיה יוסף זצ"ל.

התוצאה היא שמדובר רק לכאורה ב"פוטנציאל" לניגוד עניינים, אך הלכה למעשה היה בנושא זה גילוי מוחלט ושלם של מלוא העובדות הרלוונטיות, ובפועל לא התקיים ניגוד עניינים כלשהו, קל וחומר ניגוד עניינים שהוסתר מהציבור.

בנסיבות אלה, אין לדבר על חציית הרף הפלילי ועל גיבוש עבירה פלילית של הפרת אמונים.

104. התוצאה היא שמדובר בכתב אישום המייחס מלכתחילה לרב יוסף עבירות ברף חומרה נמוך הן מעצם טיבן – הפרת אמונים ללא רכיב של מרמה שהיא בגדר עוון בלבד – והן בשל נסיבות ביצוע העבירות – תוך פעולה בתחום הלכתי סבוך על פי צו מצפוני של הרב יוסף, ותוך גילוי פומבי מלא של הזיקה המשפחתית הקיימת בינו לבין הרב עובדיה ז"ל, מייסד הבד"צ.

105. מהות העבירות הנטענות, כמו גם נסיבות ביצוע העבירות כנטען בכתב האישום, מלמדים כי מלכתחילה לא מיוחסות לרב יוסף עבירות שטבוע בהן קלון.

106. סעיף 12א לחוק שירותי הדת היהודיים מכפיף את רבני העיר לשיפוט משמעותי, כאשר בית הדין המשמעותי מוסמך להורות על העברת רב עיר מתפקידו, בהינתן 3 עילות:-

(א) התנהגות שלא כהלכה במילוי תפקידו.

(ב) התנהגות שאינה הולמת את מעמדו של רב בישראל.

(ג) הרשעה בעבירה שיש בה קלון.

107. לשון אחר, ובדומה להסדר המופיע בהוראת סעיף 20 לחוק הרשויות המקומיות (בחירת ראש הרשות וסגניו וכהונתם) התשל"א – 1975 ("חוק הרשויות המקומיות"). החוק צופה פקיעת כהונה של נבחר ציבור ו/או השעייתו מתפקידו **עקב הרשעתו בדין**, אך ורק במצב בו מדובר בעבירה שיש עמה קלון.
108. בעקבות בג"צ רופברגר, תוקן חוק הרשויות המקומיות על ידי הוספת סעיף 19א שעניינו "השעיה בשל כתב אישום והועדה לבחינת השעיה".
- בהתאם להוראת סעיף 19א(ה)(1) לחוק הרשויות המקומיות, מוסמכת הועדה לבחינת השעיה שהוקמה מכוח אותו תיקון, להורות על השעייתו של ראש רשות מקומית עקב הגשת כתב אישום נגדו, וזאת אם סברה כי מפאת חומרת האישומים המיוחסים לו בכתב האישום, אין הוא ראוי לכהן כראש רשות.
109. סעיף 19א(ו) לחוק הרשויות המקומיות מפרט שיקולים מנחים, אותם על הועדה להשעיה להביא בחשבון לצורך קבלת החלטה על השעית ראש רשות מכהן מתפקידו עקב הגשת כתב אישום בעניינו:-
- (א) העבירות המיוחסות לראש הרשות בכתב האישום, נסיבותיהן, היקפן והתמשכותן.
- (ב) מספר הפרשות המיוחסות לראש הרשות בכתב האישום.
- (ג) הזיקה בין האישומים המיוחסים לראש הרשות בכתב האישום ובין סמכויותיו ותפקידיו כראש הרשות.
- (ד) פרק הזמן שחלף מהמועד שבו בוצעו העבירות המיוחסות לראש הרשות בכתב האישום.
110. ראייה לכך שהשעיה של נבחר ציבור מכהונתו עקב הגשת כתב אישום, תיתכן רק מקום בו מיוחסת לו **עבירה שיש עמה קלון**, נלמדת גם מהוראת סעיף 19א(ח) לחוק רשויות מקומיות, בה נקבע כי השעיית ראש הרשות תסתיים בין היתר אם בית המשפט הרשיע את ראש הרשות, וקבע שאין עם העבירה שבה הורשע, משום קלון.
111. העותרת איננה חולקת על כך כי בשונה מראשי רשויות מקומיות, חוק שירותי הדת ותקנות בחירות רב עיר, אינם פולטים כל הוראה שהיא ביחס להשעייתו של רב עיר, מקום בו תלוי ועומד כנגדו כתב אישום. על כן, ובהיעדר הוראה סטוטורית בנושא, השעיית רב עיר, טרם הרשעתו בדין, מכוח שיקול הדעת בלבד מחייבת משנה זהירות והקפדה.

112. בשים לב להבחנה התהומית בין המקרה דנא לבין המקרים שנדונו בפסיקה, תוך התייחסות לכתבי אישום חמורים במיוחד, הרי במקרה שלנו אין כל מקום להורות על השעייתו של הרב יוסף מתפקידו עד לתום ההליך הפלילי בעניינו.

ה' – מערך השיקולים והאיזון ביניהם

פללי

113. הפסיקה שניתנה בשנים האחרונות עיצבה את רשימת השיקולים הרלוונטיים שגובשו בסוגיה זו של השעית נבחר ציבור, בשים לב כי אין מדובר ברשימה סגורה של שיקולים ועל כן מתחייבת בחינת מכלול הנסיבות של כל מקרה ומקרה (בג"צ דזכבג'ג, כבי המשנה לנשיא (דאז) מי נאור בפסקה 37) :-

- א) חומרת העבירות המיוחסות לנבחר הציבור.
- ב) התמשכותן והיקפן של העבירות מושא כתב האישום.
- ג) מספר האישומים המיוחסים לנבחר הציבור בכתב האישום.
- ד) פרק הזמן שחלף מהמועד שבו בוצעו העבירות המיוחסות לנבחר הציבור בכתב האישום.
- ה) הזיקה בין העבירות בהן הואשם נבחר הציבור לבין סמכויותיו ומעמדו, היינו – האם המשרה הציבורית שימשה ככלי לביצוע העבירה – והאם קיים פגם מוסרי כתוצאה מהזיקה האמורה.
- ו) חזקת החפות.
- ז) משך התקופה שנתרה לנבחר הציבור עד לתום כהונתו.

114. בשורות הבאות נעמוד ביתר פירוט על מקצת מהשיקולים העיקריים האמורים.

חומרת העבירות המיוחסות לרב יוסף

115. העבירות המיוחסות לרב יוסף בכתב האישום הן עבירות של הפרת אמונים – ללא רכיב של מרמה – שהן עבירות בדרגה של עוון.

116. על אף הניסיון שנעשה בכתב האישום לשוות לעבירות ממד של חומרה יתרה, אין מדובר בעבירות ברף החומרה הגבוה של עבירות השחיתות וטוהר המידות ואין כל מקום לגזור גזירה שווה לענייננו ממקרים בהם נדונו ענייניהם של נבחר ציבור שהועמדו לדין בעבירות שחיתות חמורות, בראשן עבירת השוחד, שהוגדרה לא פעם כעבירה החמורה ביותר שעובד הציבור עלול לעבור בשירות הציבורי.

117. בתי המשפט עמדו על הערך החשוב במשפט הפלילי של זירוג מקרי העבירה והעבריינים השונים, בזרזות חומרה שונות, ועל הנוק הטמון לאמון הציבור בתקינות ההליך המשפטי, כתוצאה מדונם לחומרא של כל העבריינים למיניהם "בחזא מחתא" :-

ת"פ (י-ם) 344/04 מדינת ישראל נ' ישראל שור (פורסם בנבו, 05.03.2008).

118. לעניות דעתנו, לא דין נבחר ציבור שהוגש נגדו כתב אישום חמור בעבירה של לקיחת שוחד על פי סעיף 290 לחוק העונשין, אשר תוקן בשנת 2010 והעונש שנקבע לעבירה זו הועלה מאז, מ-7 שנות מאסר ל-10 שנות מאסר, כדין נבחר הציבור שהועמד לדין בעבירה של הפרת אמונים (ללא רכיב של מרמה), על פי סעיף 284 לחוק העונשין, שעונשה עד 3 שנות מאסר.

119. המקרים בהם מצא בית המשפט לנכון להורות על השעיה של נבחר ציבור מכהן מתפקידו עקב הגשת כתב אישום נגדו, התאפיינו בחומרה חריגה ויוצאת דופן של עבירות שיוחסו לנבחר הציבור, בראשן עבירות חמורות של מעשי שחיתות ומרמה תוך ניצול מובהק של מעמדו ותפקידו.

בנסיבות חמורות אלה, קשה היה להלום מצב בו נבחר הציבור שתלוי ועומד נגדו כתב אישום חמור, המייחס לו עבירות שוחד ושחיתות, ימשיך לכהן בתפקידו כאילו לא ארע דבר.

בכל הכבוד, לא אלה הם פני הדברים במקרה שבפנינו.

120. אין תמה אפוא כי המשנה לנשיא (דאז) כבי' השופטת מי' נאור (פסקה 39 לפסה"ד בבג"צ רוכברגר), הדגישה בבג"צ רוכברגר כי היות והסוגיה דן עדיין בשלבים של התהוות, מתחייבת בחינת מכלול הנסיבות של כל מקרה לגופו, כדלקמן :-

"הסוגיה של העברת ראש רשות מקומית מכהונתו מצויה עדיין בשלבים של התהוות ופיתוח. מתחייבת בחינת מכלול הנסיבות של כל מקרה ומקרה. בחינה כזו, במקרים אחרים בעתיד, עשויה להוביל למסקנה כי ישנם שיקולים נוספים המכריעים את הכף לכאן או לכאן. דווקא מפני שמדובר בהפעלת שיקול דעת, יש תמיד ליתן את הדעת למכלול הנסיבות העניין העומד על הפרק."

121. אף כבי' השופט א' רובינשטיין קבע בבג"צ רוכברגר כי כל מקרה צריך להיבחן בקפידה, כאשר יש לאבחן את הנסיבות בין המקרים, בין היתר בהתאם לחומרת העבירות המיוחסות לנבחר הציבור.

לעניין זה, מופנה בית המשפט הנכבד לדבריו של כבי השופט אי רובינשטיין (פסקה ד' לפסה"ד בבג"צ רוכברגר):-

"האידיאלי היה אומר, כי יש 'עננה' מעל ראשו של ראש הרשות שהוגש נגדו כתב אישום חמור. גם עננים נחלקים לסוגים שונים, מהם שחורים וקודרים ומהם ענני נוצות. לא כל עבירה תפעיל את הסנקציה של הדחה."

אלה הם דברים ברורים ומפורשים ואך מובן הוא כי לא כל כתב אישום יצדיק סנקציה חריפה, לעתים בלתי הפיכה, של השעית נבחר ציבור מכהונתו.

122. דברים דומים נאמרו גם על ידי המשנה לנשיא (כתוארה אז), כבי השופטת מי נאור (פסקה 36 לפסה"ד בבג"צ רוכברגר):-

"כאשר מדובר בכתב אישום קל-ערך, תהא הנטייה שלא להעביר את ראש הרשות מתפקידו. שכן, שונים פני הדברים כשמדובר בעבירות חמורות, או בעבירות שחיתות".

123. אם לעשות שימוש במשל של כבי השופט רובינשטיין בבג"צ רוכברגר, הרי כתב האישום במקרה שבפנינו העלה אמנם עננים מעל ראשו של הרב יוסף אולם מדובר ב"ענני נוצות", שבינם לבין "עננים שחורים וקודרים" רב מאד המרחק, באופן שאיננו מצדיק כלל וכלל נקיטת סנקציה חריפה וקיצונית של השעיה כבר בשלב זה של ההליך.

124. אכן, אל לנו להתעלם מהעיקרון החשוב האוסר על נבחר הציבור להימצא במצב של ניגוד עניינים, אולם האיסור על ניגוד עניינים חל על סיטואציות שונות ומגוונות, אשר הפגם שבהן אינו זהה בטיבו ובחומרתו ועוצמתו משתנה בהתאם לנסיבות כל מקרה ומקרה:-
א' ברק, ניגוד אינטרסים במילוי תפקיד, משפטים י" 64.

125. בהקשר זה נקבע כי בבואנו לפרש את האיסור הפלילי על הפרת אמונים על פי תכליתו, נבקש כמובן להימנע מהתוצאה של הטבעת "גושפנקא של התנהגות פלילית הגורמת עונש רציני על מעשים רבים ושונים בחיי יום יום, שקשה להניח שהמחוקק רצה להחיל עליהם את האיסור הקבוע בחוק הפלילי":-
ע"פ 460/79 חבושה נ' מדינת ישראל, פ"ד לד(1) 323, 329.

בדומה לכך, נקבע כי לא כל כישלון הוא עבירה. לא כל טעות בשיקול דעת נתפסת באיסור פלילי. לא כל התנהגות פגומה מבחינה אתית, צריכה להיענש במאסר:-
ע"פ 884/80 מדינת ישראל נ' גרוסמן, פ"ד לו(1) 405, 412.

126. כך למשל אין דין פעולה במצב של ניגוד עניינים תוך גילוי שלם של מלוא העובדות, המהווה תרופה ראשונה במעלה למצב של ניגוד עניינים, באופן המעיד על תום לבו של נבחר הציבור, כדין

פעולה במצב של ניגוד עניינים תוך הסתרה של ניגוד העניינים, העשויה כשלעצמה להוות "פן מחמיר נוסף" שיצדיק את אפיונה של הפעולה כחוצה את הרף הפלילי:-
דנ"פ 1397/03 מדינת ישראל נ' שמעון שבס, פורסם בנבו 30.11.04.

127. התוצאה היא שאין בעבירות המיוחסות לרב יוסף בכתב האישום ובנסיבות ביצוען, כדי להצדיק כשלעצמן, את השעייתו מתפקידו כבר עתה.

זיקה בין העבירה של הפרת אמונים לבין סמכויותיו ומעמדו של הרב יוסף כרב עיר

128. העבירות המיוחסות לרב יוסף נעוצות ונובעות – כך לפי כתב האישום – מהיותו מצוי במצב של ניגוד עניינים בין תפקידו כרב העיר לבין זיקתו לבד"צ בית יוסף.

משאלה הם פני הדברים, הרי הפעלת הסמכות כשלעצמה, לא היוותה את מעשה העבירה ולא עלתה כדי מעשה פלילי, אלא הימצאותו של הרב יוסף במצב של ניגוד עניינים, בשעת הפעלת הסמכות, הוא זה המקים את יסודות העבירה הנטענת.

129. על כן, הזיקה העשויה לקום ממעשה זה (הימצאות במצב של ניגוד עניינים) לבין תפקיד רב העיר, אינה בעוצמה כה משמעותית, כך שיהיה בה כדי לבסס "זיקה ישירה ומהותית" שיש בה להקים עילה להשעייתו של הרב יוסף מתפקידו כבר עתה, לפני הרשעתו בדין.

לעניין זה, מופנה בית המשפט הנכבד לדבריו הטריים של בית משפט נכבד זה בבג"ץ 232/16 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' דרעי, פורסם בנבו, 8.5.16 (כב' השי' ס' ג'ובראן בפסקה (36):-

"ואולם, נוכח העובדה כי הפעלת הסמכות, כשלעצמה, לא היוותה את מעשה העבירה ולא עלתה כדי מעשה פלילי – כי אם הימצאותו של דרעי במצב של ניגוד עניינים בשעת הפעלתה – הרי שהזיקה העשויה לקום ממעשה זה לבין תפקיד שר הפנים אינה בעצמה כה משמעותית, כך שיהיה בה כדי לבסס זיקה ישירה ומהותית השוללת את כשירותו לשמש בתפקיד שר הפנים."

בהיותן זיקה בעוצמה נמוכה יחסית בין התפקיד לבין ביצוע העבירה, יש בכך להטות את כפות המאזניים כנגד השעיה מיידית של הרב יוסף מתפקידו.

יתרת התקופה לכהונה

130. השיקול של יתרת התקופה שנותרה לנבחר הציבור לכהונה, תוך מתן חשיבות למועד הבחירות ותום תקופת הכהונה הנוכחית, כשיקול אם להעביר ראש רשות מכהונתו, הוכר כשיקול נוסף בעל חשיבות בסוגיה זו :-

בג"צ 1400/06 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' מ"מ ראש הממשלה, פורסם בנבו 6.3.06 ("פרשת הנגבי").

בפרשת הנגבי נקבע כי כאשר נשאלת השאלה אם להעביר נבחר ציבור מכהונתו, יש לייחס משקל גם לכך שמועד הבחירות קרוב, כך שממילא כהונתו הנוכחית של אותו נבחר ציבור עומדת להסתיים.

131. בדומה לכך, נקבע בבג"צ לוכבדגור כי בנסיבות בהן אכן קמה עילה להעביר נבחר ציבור מכהונתו, נוכח כתב אישום שהוגש נגדו - כאשר נותר זמן בלתי מבוטל עד לבחירות הבאות - השיקולים המצדיקים את ההעברה מכהונה מחייבים שהכהונה תיפסק, שכן לא ניתן להסכין עם הפגיעה הקשה בהן לאורך זמן (דברי כב' המשנה לנשיא (דאז) מ' נאור, בפסקה 38).

132. ברור אפוא כי שיקול יתרת משך הכהונה מתמקד במשך הזמן שבו נותר נבחר הציבור בכהונתו, כאשר ענת כתב האישום מרחפת מעל לראשו, תוך מגמה להימנע מהשעיה אם מדובר במשך זמן קצר יחסית, אך להורות על השעיה כאשר מדובר בתקופת זמן לא מבוטלת.

133. התוצאה של קיצור משך הזמן בו תלוי ועומד כתב אישום נגד נבחר הציבור, יכולה להיות מושגת לא רק עקב תום הכהונה על פי חוק, אלא אף על ידי קיצור משך זמן ההליך הפלילי.

134. במקרה שבפנינו, מדובר בהליך הנחזה על פניו להיות יעיל וקצר, כעולה מהחלטת בית משפט השלום, נספח 2 לתגובה זו, ממנה עולה לוח זמנים נראה לעין לניהול המשפט ולסיום ההליך כולו.

חזקת החפות

כלל גדול הוא במשפט הישראלי כי כל אדם עומד בחזקת זכאי, כל עוד לא הורשע בדין וחזקה זו עומדת גם לנבחרי הציבור: - חיים כהן, פשרותם של משרתי ציבור, משפט וממשל ב (תשנ"ד) 265.

135. אכן, חזקת החפות הינה ערך עליון, שיסודו נעוץ בערך של כבוד האדם, אך מקובל עלינו כי כנגד האינטרס בשמירה על ערך זה, עומד גם אינטרס הציבור, מכוחו מתבקשת שמירה על חוסנו, כוחו ומוסריותו של השירות הציבורי.

136. לפיכך, מתבקש איזון בין ערכים אלה, ומלאכת האיזון מחייבת במקרים מתאימים אף הפעלת שיקול דעת בקשר למינוי אדם למשרה ציבורית: - בג"צ 5657/09 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' ממשלת ישראל, תק-על 2009 (2), 2967.

137. קיומה של חזקת החפות הוכר כשיקול רלוונטי גם בשאלת השעיה של נבחר ציבור מתפקידו, תוך שבית המשפט הנכבד קובע בבג"צ לוכבדגור (כב' המשנה לנשיא (דאז) מ' נאור, בפסקה 38 רישא) כי

על רקע קיומה של חזקת החפות העומדת לכל אדם, כל עוד לא הורשע בדין, הרי העברה מכהונה פוגעת בראש רשות מקומית מכהן הטוען לחפותו.

אכן, השיקול של חזקת החפות מקבל משקל מופחת כשעוסקים במינוי לכהונה ובהעברה מכהונה, אך בהינתן כלל נסיבות המקרה, אין להקל ראש גם בשיקול זה.

ו' – סיכום

138. בחינת כלל הנסיבות המתקיימות במקרה שלפנינו, דוחקת להימנעות מהשעייתו של הרב יוסף מתפקידו:-

(א) כתב האישום מייחס לרב יוסף עבירות ברף חומרה נמוך.

(ב) הרב יוסף כופר באופי הפלילי של המעשים המיוחסים לו והגיש בעניין זה תשובה מפורטת לכתב האישום.

(ג) מדובר בעבירות שאינן טומנות בחובן קלון.

(ד) ההליך המשפטי לבירור כתב האישום צפוי להיות הליך קצר, יעיל וענייני.

139. כאמור במבוא לתגובה זו, הרב יוסף הודיע על העברת מלוא סמכויותיו בענייני כשרות לעמיתו רב העיר השני, הרב א. יוחנן גור אריה שליט"א, וזאת עד לתום ההליך המשפטי בעניינו (נספח 1 לעיל).

העברת כל סמכויות הרב יוסף בענייני כשרות לרב א. יוחנן גור אריה, ומשיבת ידו המוחלטת של הרב יוסף מעיסוק בענייני כשרות, עד לתום ההליך בעניינו, נעשו לשם כבוד של תורה ועל מנת למנוע כל לזות שפתיים בעניין. גם נוכח הודעה זו אין עוד מקום לעתירה.

140. אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד לדרות את העתירה.

טל שפירא, עו"ד

נבות תל-צור, עו"ד

ב"כ המשיב 3

תאריך: י"א אייר תשע"ו, 19.5.16.

1

Chief Rabbinate Of Holon

Office Of The Chief Rabbi
Rabbi Avraham Josef

הרבנות הראשית חולון

לשפת הרב הראשי
הרב אברהם יוסף

בס"ד

י' אייר תשע"ו

לכבוד ידי"נ עמיחי
הגאון הרב רבי א. יוחנן גורארי' שליט"א
הרב הראשי לחולון
למסירה ביד

הגדון : סמכויות רב העיר חולון בענייני כשרות

כידוע לכב' אני דוחה בתוקף את הטענות שהועלו בת"פ
(תל אביב) 5649-12-15.

עם זאת, לשם כבודה של תורה ועל מנת להסיר כל לזות
שפתיים בענין, הנני להפקיד ביד כב' את מלא הסמכויות בענייני
הכשרות בעירנו חולון, עד לתום ההליך המתנהל בענייני.

בכבוד רב
אברהם יוסף
אברהם בהג"ד עובדיה יוסף

ת.פ 15-

בבית-משפט השלום תל אביב יפו

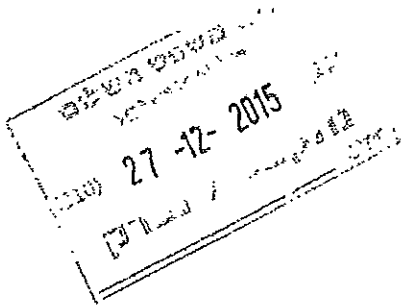
מדינת ישראל

המאשימה:

באמצעות פרקליטות מחוז ת"א (פלילי)

הנרייטה סולד 1, ת"א יפו, תל-אביב 64924

טלפון: 03-6970222 פקס: 03-6919108

- נגד -

אברהם בן עובדיה יוסף

הנאשם:

יליד 21/07/1949, ת.ז. 001049295

רחוב ארלוזורוב 122, חולון 58384

כתב אישוםבללי

1. הנאשם מכהן כרב העיר חולון, החל מאוקטובר 1998 ועד למועד הגשת כתב אישום זה. ביוני 2008, או בסמוך לכך, בעקבות מותו של רב העיר אור יהודה דאז, הרב דוד ברהום ז"ל, מונה הנאשם לכהן כממלא מקום רב העיר ואחראי על הכשרות גם באור יהודה, ושימש בתפקיד זה עד אפריל 2011. לאור האמור, הנאשם היה והינו עובד ציבור כהגדרתו בחוק.
2. על פי חוק איסור הונאה בכשרות, תשמ"ג-1983, היה הנאשם נוטמן, מתוקף תפקידו, להעניק תעודות כשרות לבעלי עסקים בחולון ובאור יהודה.
3. על פי הלכות ונהלי הרבנות קיימים שני סוגי כשרויות:

א. כשרות רגילה – כשרות בסיסית הניתנת לבית העסק, מטעם הרבנות הראשית, לאחר הגשת בקשה לרבנות, בכפוף לעמידה בתנאים שנקבעו על-ידי רב העיר בה פועל העסק, הכוללים רכישת חומרי גלם ממקורות מאושרים בלבד, וקיום השגחה בבית העסק. תעודת הכשרות מתחדשת מדי שנה.

ב. כשרות מהדרין – כשרות הניתנת לבית העסק מטעם הרבנות הראשית, בכפוף לרכישת חומרי גלם ממקורות מהודרים בלבד, ורמת השגחה בהיקף גבוה יותר, על-פי שיקול דעתו של רב העיר. תעודה זו מתחדשת מדי שנה.

בנוסף, מכירה הרבנות בתנאים מסויימים, בכפוף לשיקול דעתו של רב העיר, גם בתעודת כשרות פרטית – תעודת כשרות הניתנת על-ידי גופי השגחה פרטיים המכונים בד"צים, בכפוף לעמידה בתנאים הנקבעים על-ידם לעניין רכישת חומרי גלם ופיקוח על העסק (להלן: בד"צים). כשרות זו אמורה להינתן לבית העסק רק בתנאי שיש בידו תעודת כשרות רגילה או מהדרין מטעם הרבנות, וכתוספת לאותה תעודה. בעל עסק המבקש לקבל תעודת כשרות פרטית נדרש לשלם לבד"ץ עבור התעודה, וכן עבור ההשגחה המיוחדת שדורש הבד"ץ.

4. בישראל קיימים מספר גופים פרטיים, המוכרים על-ידי הרבנות הראשית, והאמונים על מותן תעודות הכשר כאמור, ביניהם בד"ץ העדה החרדית, בד"ץ בית יוסף, בד"ץ רובין, בד"ץ נווה ציון, בד"ץ מחפוד, בד"ץ מוצפי, בד"ץ חתם סופר ועוד. בד"ץ לנדאו הינו גוף ממשלתי המעניק כשרות מהדרין מטעם הרבנות המקומית, לעסקים בעיר בני ברק, ובין חיתר משווק בשר בהשגחתו לכל הארץ.

5. בד"ץ בית יוסף הינו גוף השגחה פרטי, הרשום כחברה, והינו בבעלות משפחת הנאשם. בד"ץ זה הוקם, בנובמבר 1997, על-ידי הנאשם, אשר נרשם כבעלים של 99% מהמניות בו, ושימש כמנהלו עד לפברואר 2000. במועד שאינו ידוע למאשימה, במהלך שנת 2000, העביר הנאשם את הבעלות בבד"ץ בית יוסף לידי אחיו, מר משה יוסף, אשר שימש כבעליו של הבד"ץ מאז ועד היום. במהלך התקופה הרלבנטית לכתב האישום, היה לנאשם אינטרס אישי - משפחתי בקידומו של בד"ץ בית יוסף.

6. "נטו" הינו יבואן המייבא בשר לארץ (להלן: "נטו"). חלק מן הבשר המיובא נשחט בחו"ל בפיקוח והשגחה של צוות מבד"ץ בית יוסף (להלן: הבשר). הבשר משווק בארץ על-ידי "נטו", תחת מותג בשם "עטרה בית יוסף" (להלן: "עטרה"). "נטו" משלם עמלה לבד"ץ בית יוסף עבור כל יחידת משקל נמכרת של הבשר. בעלי עסקים המעוניינים בכשרות מבד"ץ בית יוסף, מחוייבים לרכוש בשר של "עטרה" בלבד.

7. בד"ץ העדה החרדית ובד"ץ לנדאו מזוהים עם העדה האשכנזית, בעוד בד"ץ בית יוסף, בד"ץ מחפוד ובד"ץ מוצפי מזוהים עם העדה הספרדית. שני האחרונים ידועים ונפוצים בקרב ציבור צרכני הכשרות בארץ, בפרט בד"ץ מחפוד אשר שיווק בשב, בתקופה הרלבנטית, לכל רחבי הארץ למעט חולון ואור יהודה. מחירי הבשר של בד"ץ לנדאו ובד"ץ העדה החרדית יקרים משמעותית ממחירי הבשר של בד"ץ בית יוסף, בד"ץ מחפוד ובד"ץ מוצפי.

8. ציבור צרכני הכשרות באור יהודה ובחולון הינו ברובו ספרדי.

אישום ראשון

א. ואלה הן העובדות (פלא 1185/2013 היחידה הארצית לחקירות הונאה):

1. החלק הכללי לכתב האישום מהווה חלק בלתי נפרד מאישום זה.
2. החל מתחילת כהונתו של הנאשם כרבה של העיר חולון, ועד סוף שנת 2013, ומתוקף תפקידו זה, הנחה הנאשם, בעל-פה ובכתב, את הכפופים לו, כי בעלי עסקים לממכר בשר בחולון, המבקשים לקבל תעודת כשרות מסוג 'מהדרין' מאת הרבנות (להלן: בעלי העסקים), חייבים לעבוד עם אחד משלושה בד"צים בלבד: בית יוסף, העדה החרדית או הרב לנדאו (להלן: ההנחיה).
3. משמעות ההנחיה היתה חיובם של בעלי העסקים במתן תשלום לאחד הבד"צים הני"ל, כתנאי לקבלת תעודת מהדרין מאת הרבנות, בעוד שקודם לכן לא היתה כל הנחיה מגבילה כאמור, ובפועל פעלו בעיר בד"צים נוספים. כמו כן, בהנחיה זו צמצם הנאשם את רשימת הבד"צים שהיו מותרים, לצורך קבלת תעודת מהדרין, טרם כהונתו, לשלושה בלבד.
4. בהתאם לאמור לעיל, הודע לבעלי עסקים בעיר חולון כי עסק לממכר בשר אשר לא ימלא אחר ההנחיה, לא יקבל תעודת כשרות מסוג 'מהדרין' מאת הרבנות.
5. הנאשם ידע כי בשל מאפייני ציבור צרכני הכשרות בחולון, שרובם ספרדים, ובשל הפער במחירי הבשר בין שלושת הבד"צים, כמפורט בסעיפים 7 ו-8 לחלק הכללי, יעדיפו בעלי העסקים, מבין השלושה הני"ל, את בד"ץ בית יוסף. במעשיו האמורים לעיל, ניחב הנאשם, ביודעין, את בעלי העסקים, לבד"ץ בית יוסף, ולא הותיר להם בחירה ממשית.
6. כתוצאה מהנחיות אלו, ועל מנת לשמור על תעודת הכשרות מסוג 'מהדרין' אשר ניתנה להם מטעם הרבנות, החלו בעלי העסקים, בלית ברירה, לרכוש בשר "עטרה" בלבד, ולשלם לבד"ץ בית יוסף עבור תעודת הכשרות וההשגחה הנוספת. בעלי העסקים לממכר בשר שנהגו קודם לכהונת הנאשם לרכוש בשר מבד"צים אחרים, נאלצו לחדול מלעשות כן, למעט בית העסק 'שופרסל', אשר בעליו הפציר בנאשם לאשר לו להמשיך לעבוד עם כשרות של בד"ץ חתם סופר ובד"ץ קהילות, והנאשם נעתר לבקשתו, ולא שלל ממנו את תעודת המהדרין שברשותו.

7. במעשיו זלעיל הפר הנאשם אמונים ופגע פגיעה מהותית באמון הציבור, בטוהר המידות ובתקינות פעולותיהם של עובדי השירות הציבורי, הכל כמפורט להלן:

א. הנאשם פעל בניגוד עניינים, בתחום הכשרות, ומתוך אינטרס אישי – משפחתי, וכלכלי מובהק, בהיותו בד"ץ בית יוסף בבעלות משפחתו.

ב. הנאשם קידם את בד"ץ בית יוסף, הנמצא בבעלות משפחתו, תוך ניצול מעמדו הרם כרב העיר חולון, והפלה לרעה בד"צים אחרים, אשר נתנו השגחה לעסקים לממכר בשר בחולון, בעלי כשרות 'מהדרין', עד למתן ההנחיה; - אשר לולא חוצאת ההנחיה יכלו להמשיך לעשות כן, ואשר נותנים השגחה לעסקים רבים אחרים לממכר בשר, בשאר רחבי הארץ, מתוך אמון שניתן בהם על-ידי הרבנות הראשית לישראל ורבנויות מקומיות רבות.

ג. הנאשם מנע תחרות חופשית בעסקי הבשר בעיר חולון, ובכך פגע פגיעה כלכלית בבעלי העסקים.

5. הוראת תחיקוק לפיה מואשם הנאשם:

הפרת אמונים – עבירה לפי סעיף 284 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

אישום שני

א. נאלה הן העובדות (פלא 1185/2013 היחידה הארצית לחקירות הונאה):

1. החלק הכללי לכתב האישום, והאישום הראשון מהווים חלק בלתי נפרד מאישום זה.

2. החל מתחילת כהונתו של הנאשם כממלא מקום רב העיר אור יהודה, ואחראי על הכשרות, ובמהלך תקופת כהונתו, ומתוקף תפקידו זה, הנחה הנאשם את הכפופים לו, בכנס שקיים בסמוך לתחילת כהונתו, כי בעלי עסקים לממכר בשר המבקשים לקבל תעודת כשרות מסוג 'מהדרין' מאת הרבנות (להלן: בעלי העסקים), חייבים

לעבוד עם אחד משלושה בד"צים בלבד: בית יוסף, העדה החרדית או הרב לנדאו (להלן: ההנחיה).

3. משמעות ההנחיה היתה חיובם של בעלי העסקים במתן תשלום לאחד הבד"צים הנ"ל, כתנאי לקבלת תעודת מהדרין מאת הרבנות, בעוד קודם לכן לא היתה כל הנחיה מגבילה כאמור, ובפועל פעלו בעיר בד"צים נוספים. כמו כן, בהנחיה זו, צמצם הנאשם את רשימת הבד"צים שהיו מותרים, לצורך קבלת תעודת מהדרין, טרם כהונתו, לשלושה בלבד.

4. בהתאם לאמור לעיל, הודע לבעלי עסקים בעיר אור יהודה, הן על-ידי הנאשם והן באמצעות נציגיו ברבנות אור יהודה, כי עסק לממכר בשר אשר לא ימלא אחר ההנחיה לא יקבל תעודת כשרות מסוג 'מהדרין' מאת הרבנות. בנוסף, נאמר לחלק מבעלי העסקים בעיר, על-ידי הנאשם או מי מטעמו, כי אם לא יעבדו עם 'עטרה' או 'בד"ץ בית יוסף', תישלל מהם תעודת הכשרות מסוג מהדרין בה הם מחזיקים.

5. הנאשם ידע, כי בשל מאפייני ציבור צרכני הכשרות באור יהודה, שרובם ספרדים, ובשל הפער במחירי הבשר בין שלושת הבד"צים, כמפורט בסעיפים 7 ו- 8 לחלק הכללי, יעדיפו בעלי העסקים, מבין השלושה הנ"ל, את בד"ץ בית יוסף. במעשיו האמורים לעיל, ניתב הנאשם, ביוזעין, את בעלי העסקים לממכר בשר, לבד"ץ בית יוסף, ולא הותיר להם כל אפשרות בחירה ממשית.

6. כתוצאה מהנחיות אלו, ועל מנת לשמור על תעודת הכשרות מסוג 'מהדרין' אשר ניתנה להם מטעם הרבנות, החלו בעלי העסקים באור יהודה, בלית ברירה, לרכוש בשר 'עטרה' בלבד, ולשלם לבד"ץ בית יוסף עבור תעודת כשרות והשגחה נוספת. בעלי עסקים לממכר בשר שנהגו קודם לכהונת הנאשם לקבל השגחה מבד"צים אחרים, נאלצו לחדול מלעשות כן, למעט עסק בודד אשר בעליו הפציר בנאשם לאשר לו להמשיך לעבוד עם כשרות של בד"ץ חב"ד, ולאחר מספר פגישות ועימותים בנושא, נעזר הנאשם לבקשתו, ולא שלל ממנו את תעודת המהדרין שברשותו.

7. במעשיו דלעיל הפר הנאשם אמונים ופגע פגיעה מהותית באמון הציבור, בטוהר המידות ובתקינות פעולותיהם של עובדי השירות הציבורי, הכל כמפורט להלן:

א. הנאשם פעל בניגוד עניינים, בתחום הכשרות, ומתוך אינטרס אישי - משפחתי וכלכלי מובהק, בחיות בדי"ץ בית יוסף בבעלות משפחתו.

ב. הנאשם קידם את בדי"ץ בית יוסף, הנמצא בבעלות משפחתו, תוך ניצול מעמדו הרם כממלא מקום רב העיר, ותוך שהפלה לרעה בד"צים אחרים אשר נתנו השגחה לעסקים לממכר בשר באור יהודה, בעלי כשרות 'מחזרין', עד למתן ההנחיה; - אשר לולא הוצאת ההנחיה יכלו להמשיך לעשות כן, ואשר נותנים השגחה לעסקים רבים אחרים לממכר בשר, בשאר רחבי הארץ, מתוך אמון שניתן בהם על-ידי הרבנות הראשית לישראל ורבנויות מקומיות רבות.

ג. הנאשם מנע תחרות חופשית בעסקי הבשר בעיר אור יהודה, ובכך פגע פגיעה כלכלית בבעלי העסקים לממכר בשר בעיר.

ב. הוראת החיקוק לפיה מואשם הנאשם:

הפרת אמונים – עבירה לפי סעיף 284 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

סגן בכיר א' בפרקליטות מחוז ת"א (פלילי)

ג. עדי התביעה:

1. רפ"ק ארז דפנה מ.א. 934836 - משטרת ישראל, יאחי"ה, רח' פסח לב 1, לוד.
2. צוער אורן גבאי מ.א. 1208461 - משטרת ישראל, יאחי"ה, רח' פסח לב 1, לוד.
3. רפ"ק רון פרידל מ.א. 95660-7 - משטרת ישראל, יאחי"ה, רח' פסח לב 1, לוד.
4. רס"מ יעקב אברהמי מ.א. 904268 - משטרת ישראל, מרחב איילון, רזיאל 9 בת ים.
5. רס"ב חורי חברון - משטרת ישראל - הונאה תל-אביב, שלמה 18 תל-אביב.
6. רפ"ק רוני הינדי - משטרת ישראל, הונאה תל-אביב, שלמה 18 תל-אביב.
7. יעקב סבג - פרנס 6/4 הר נוף ירושלים.
8. רפי יוחאי - שמעון 8, עופרה.

9. ירון קטן, יועץ משפטי, הרבנות הראשית לישראל – בית יחב, ירמיהו 80, ירושלים ת.ד. 36016 מיקוד 91360.
10. נחשון זכריה – מגדל דוד 22/7 ראש העין.
11. שמחה שטיינברג – סירקין 1/10 בני ברק.
12. יוסף ארביב – זמינוף 22/7 חולון.
13. דוד אהרונוף – רימון 17 בני ברק.
14. שלום סאסי – רבי עקיבא 3/1 חולון.
15. משה מוגרבי – אנה פרנק 7/2, בת ים.
16. רושל איברגימוב – צוקרמן 7 תל-אביב.
17. מיכאל איברגימוב – שדי ירושלים 168 חולון.
18. עמנואל בלחני – יא' באדר 44 חולון.
19. אלעד בלחני – הרב מימון 5/5 חולון.
20. חיים חיון – קק"ל 27/14 בת ים.
21. ליאור חיון – החשמונאים 20 חולון.
22. רחל חיון – המעפילים 46 חולון.
23. אמיר כהן – חיים לסקוב 5 חולון.
24. דוד ברנס – אשכול לוי 78 תל-אביב.
25. אהרון טל – מושב בניה 322.
26. מיכאל נתנוב – שוחם 17 אור יהודה.
27. מאיר חי אברמוב – זיבוטינסקי 28/1 אור יהודה.
28. רפאל בורוכוב – יקוטיאל אדם 28/9 אור יהודה.
29. ראובן נורייב – בן גוריון 27 אור יהודה.
30. שאומיאן נורייב – אצ"ל 12 ב' אור יהודה.

31. אדוארד חסידוב – שמשון הגיבור 16/2 רמלה.
32. עודד ברוך – קאלים 3/5 ראשון לציון.
33. שמואל מזרחי – חזון איש 60 בני ברק.
34. יוסי דרוקמן – שיכונים חדשים 230/6 כפר חב"ד.
35. רחל אשר – הכלנית 37 אור יהודה.
36. ששון אשר – הכלנית 21/11 אור יהודה.
37. טוביה שמחי – אבטליון 16 ד' 5 אלעד.
38. שלמה סיטון – זלמן שז"ר 65 תל-אביב.
39. יגאל בן עזרא – ניסים גאון 76 אלעד.
40. דליה יצחקי – שמורק 8/3 חולון.
41. משה יוסף – הקבלן 45 ירושלים.
42. מישאל בבאי – שמיר 59 גילה ירושלים.
43. רוני מזרחי – חכפיר 94 מלחה, ירושלים.
44. דני שמואל – סיני 6 אור יהודה.
45. יוסף דב מילר – שפירא 8 בני ברק.
46. אביחי גיאת – ביריה 9 בני ברק.
47. הרב שלמה מחפוד – אמרי חיים 32 בני ברק.
48. יעקב זייבלד – רבי עקיבא 28 חיפה.
49. הרב יאיר מתוקי – ביאליק 6/4 גבעת שמואל.
50. פקיד בית הדין לעבודה תל-אביב – יביא עמו תיק בשי"א 5724/08 וע"ב 011982/08.
51. נציג רשם החברות.
52. עאדל משיח – צפריר 6 אור יהודה.
53. רוברט חגולי – פנחס איילון 19/19 חולון.

54. יצחק מוסה – משק חוכמה 48/4 מודיעין עילית.
55. חיים דויטש - שפירא הרמן צבי 22 פתח תקווה.
56. משה ויינשטיין – אבן גבירול 8 אלעד.
57. שמואל בורנשטיין – סנהדריה המורחבת 117/1 ירושלים.
58. מרדכי אייזנברג – הרב שך 33 בני ברק.
59. אברהם בן נעים – אהבת ישראל 49/2 תל ציון.
60. ארז ליטאי – אולמי המוזיאון, הסתת 19 חולון.
61. דוד טהור – מוריה 32 רמת השרון.

פלא 1185/2013

פמת"א (פלילי) 05/00005179/13

סימוכין 264867/2013

הודעה לנאשם

הנאשם יכול לבקש שימונה לו סנגור ציבורי אם מתקיים בו אחד מהתנאים לזכאות נאשם לייצוג המנויים בסעיף 18(א) לחוק הסנגוריה הציבורית, תשנ"ו – 1995.

הודעה לבית-המשפט

בהתאם להוראת סעיף 15א(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982 המאשימה מודיעה בזאת, כי קיימת אפשרות לפיה יתבקש בית המשפט להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל, אם יורשע בתיק זה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

23 מרץ 2016

ת"פ 55649-12-15 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' יוסף

1

לפני כב' השופט צחי עוזיאל, סגן נשיא

המאשימה פרקליטות מחוז תל אביב פלילי

נגד

אברהם יוסף

הנאשם

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

נוכחים:

ב"כ התביעה עו"ד שירי רום

ב"כ הנאשם עו"ד תל צור וטל שפירא

הנאשם

פרוטוקול

התובעת: אחרי הליך ממושך שניהלנו, לא הצלחנו להגיע להסכמות. לכן, אני לא סבורה שיש מקום להידברות נוספת.

החלטה

1. התיק יקבע לשמויעה בפני במועדים הבאים:

א. דיון לפי סעיף 144 לחסד"פ ובניית תכנית משפט ביום 2.6.16 שעה 09:30.

ב. 21.6.16 בין השעות 09:00 עד 16:00 – שמיעת ראיות.

ג. 28.6.16 בין השעות 09:00 עד 16:00 – שמיעת ראיות.

ד. 12.7.16 בין השעות 09:00 עד 16:00 – שמיעת ראיות.

ה. 21.9.16 בין השעות 09:00 עד 16:00 – שמיעת ראיות.

ו. 28.9.16 בין השעות 09:00 עד 13:00 – שמיעת ראיות.

2. תוך 45 ימים מהיום תגיש ההגנה תגובה גפורטת לכתב האישום לתיק ביהמ"ש, במסגרתה תוסיף ותציין מהם העדים שהיא עומדת על זימונם לחקירה בביהמ"ש.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

23 מרץ 2016

ת"פ 55649-12-15 מרקליטות מחוז תל אביב פלילי ג' יוסף

- 1 .3 בדיון שיתקיים ביום 2.6.16, יוגש תיק מוצגים מוסכם, כולל טבלת מוצגים, כאשר התביעה
- 2 תוודא העברת הטבלה להגנה עד 14 ימים לפני הדיון שנקבע.
- 3
- 4 .4 הנאשם מוזהר בחובת התייצבותו והודיע לו כי במידה ולא יתייצב, ניתן יהיה לקיים הדיון
- 5 בהיעדרו.
- 6 .5 הצדדים ייערכו לשמיעת הראיות אף מעבר לשעות שנקבעו.
- 7
- 8
- 9
- 10 ניתנה והודעה היום י"ג אדר ב' תשע"ו, 23/03/2016 במעמד הנוכחים.
- 11

זחי עוזיאל, שופט

סגן נשיא

12
13

קלדנית - אור

בבית משפט השלום

בתל אביב - יפו

ת.פ. 55649-12-15

קבוע לדין מקדמי ליום 2.6.16

בפני כבוד ס.ג. השופט צ' עוזיאלהמאשימה:

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז תל אביב (פלילי)

מרחוב הנרייטה סולד 1 תל אביב;

טל': 03-6949331; פקס: 03-6919108.

- נ ג ד -

הנאשם:

הרב אברהם יוסף

על ידי ב"כ עוה"ד נבות תל-צור ואו אריאל כפרי ואו טל שפירא ואו נטע לוי

שכתובתם לצורך מסירת כתבי בי-דין, אצל כספי ושות',

מרחוב יעבץ 33, תל-אביב 65258;

טל': 03-7961000; פקס: 03-7961379;

תשובה לכתב האישום

בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד מיום 23.3.16, מתכבדים בזאת הח"מ להגיש את תשובת הרב אברהם יוסף, לכתב האישום, כדלקמן:-

כללי

1. הנאשם כופר בכל העובדות המיוחסות לו בכתב האישום, למעט אלו בהן יודה במפורש, כמפורט להלן.
2. אין לראות בתגובה זו לכתב האישום – המוגשת מתוך מגמה לייעל, ככל האפשר, את ההליך המשפטי – משום גרסה שלמה ומפורטת של הנאשם ומשום מיצוי טענותיו כנגד העבירות המיוחסות לו בכתב האישום.
3. בפי הנאשם טענות מקדמיות כבדות משקל כנגד כתב האישום ובכלל זה טענות של אכזריות בדינית וכן טענות של השתק ומניעות מצד המאשימה, כל זאת בגדר טענה של "הגנה מן הצדק", כאמור בסעיף 149(10) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב) התשמ"ב – 1982.
4. הרב יוסף נחקר בעבר בחשדות זהים לטענות המופנות כלפיו בכתב האישום. בתום חקירתו בעבר, הוחלט לסגור את התיק כנגדו בעילה של "היעדר אשמה" קרי, שהמעשים שיוחסו לו בזמנו, אינם מגבשים יסודות של עבירה פלילית, אפילו אם יוכחו כנכונים.

לאור זאת, עומדת לרב יוסף, בין היתר, טענה של הגנה מן הצדק, מכוח סעיף 149(10) לחוק סדר הדין הפלילי, בשל הגשת כתב אישום חרף התחייבות, מצג והחלטה בדבר אי העמדה לדין.

5. כתב האישום מתיימר להתערב בשיקול דעת מקצועי של רב עיר ולשלול למעשה את חופש ההחלטה ההלכתי שהוקנה לרב עיר על פי חוק.

6. המדובר בטענות אשר על פי הוראות הדין אין מניעה להעלותן גם בשלבים מאוחרים יותר של ההליך ועל כן משעה שבירור הטענות המקדמיות עשוי להצריך גם שמיעת ראיות, שומר הנאשם על זכותו לפרוס טענות אלה ולהעלותן במלוא עוצמתן בהמשך הדברים.

הנאשם

7. הרב יוסף, הקדיש את חייו לעשייה ציבורית כמי ששם לנגד עיניו, בראש ובראשונה, את טובת הציבור והזולת, הפועל בשליחות הרבים ולמענם לשם שמיים ולכבודה של תורה, כל זאת במסירות ובצניעות יוצאי דופן, תוך התעלמות מכל אינטרס אישי, פוליטי או משפחתי.

8. הרב יוסף פועל על פי הנחיות הרבנות הראשית לישראל ובענייני המהדרין על פי פסקיו של אביו מרן הרב עובדיה יוסף ז"ל, שהוא מהמחמירים ביותר בזיני כשרות מהדריין, הפוסק על פי ה"שלחן ערוך", ואף מחמיר יותר בענייני כשרות מהרמ"א.

9. הרב יוסף שהוא רס"ן במיל', שירת בצה"ל במשך למעלה מ-13 שנה כרב צבאי במגוון תפקידים, בהם רב בבסיס חיל האוויר ברפידיים (בשעה שהיה נשוי ואב לשני ילדים), רב מחוז חיפה, רב במפקדת הקצ"ר, שם עבר קורס צניחה, סגן רב חיל האוויר ואחראי על תחום ההלכה וההסברה, וכל זאת במנוגד לדרך החיים של יתר בני משפחתו, על כל המשתמע מכך.

10. הרב יוסף מכהן כרב הספרדי של העיר חולון משנת 1998, לצד הרב גור אריה.

11. בשנים 2008-2011, עקב פטירת רב העיר של אור יהודה, הרב ברהום ז"ל, ולבקשת ראש העיר וחברי המועצה הדתית אור יהודה, נאות הרב יוסף לכהן, ללא שכר ובהתנדבות מלאה, גם כממלא מקום רב העיר אור יהודה וזאת לצד כהונתו כרב העיר חולון.

12. במקביל, הרב יוסף מכהן כחבר מועצת הרבנות הראשית לישראל מאז 2008. במסגרת זו שימש הרב יוסף כחבר בוועדת הכשרות של מועצת הרבנות וכן חבר בוועדת המשטחה.

13. הרב יוסף השתתף בעבר בניסוח נהלי הרבנות הראשית לישראל בענייני כשרות, עוד טרם מינויו לתפקיד רב העיר חולון וכן לאורך כל תקופת כהונתו.

14. הרב יוסף נחשב כאחד המומחים הגדולים בישראל לדיני כשרות, הרבנות הראשית לישראל והרב הראשי לישראל נעזרים בו רבות בענייני כשרות בכל מקום בארץ בו נוצרת בעיה הלכתית בתחום זה ואף עדי התביעה בתיק זה הגדירו את הנאשם כ"גאון מבחינת דיני כשרות".

אישום פלילי ודיני הכשרות

15. דיני הכשרות והנושא של מתן תעודות כשרות על דרגותיהן השונות, הינו בראש ובראשונה עניין הלכתי והוא נחשב כאחד הנושאים המורכבים והרגישים ביותר בהלכה.

16. סוגיית הכשרות על דרגותיה השונות, הינה מהסוגיות הסבוכות והרגישות ביותר בהלכה היהודית.

17. נושא הכשרות מעורר מחלוקות הלכתיות קשות ואין אחדות דעים בתחום זה של דיני הכשרות בין הפוסקים השונים, כאשר כל רב פועל בנושא זה על פי תפיסתו ההלכתית ועל פי צו מצפונו.

בהתאם לכך, כל רב עיר מנהל את ענייני הכשרות בעירו בהתאם לתפיסתו ההלכתית ולדגשים החשובים בעיניו. מדובר בפרקטיקה מוכרת המקובלת על הרבנות הראשית לישראל.

18. בנוסף לכך, מתקיימת שונות רבה בהתייחסות לדיני הכשרות בין פלגים שונים ביהדות כאשר ההתפלגות המרכזית היא בין היהדות האשכנזית לבין היהדות הספרדית. קהילת יהדות ספרד מחמיצה בדיני הכשרות לעומת קהילת יהדות אשכנז, כאשר בתוך כל קהילה וקהילה יש זרמים שונים ויש מחמירים לעומת מקלים.

19. החיבור בין סוגיית הלכתית מורכבת, שאין לגביה אחדות דעים ואשר החוק מקנה לגביה שיקול דעת לרב עיר, לבין הסוגיה של ניגוד עניינים ופעולתו של רב העיר, הוא חיבור מוקשה המעורר בעיות כבדות משקל.

20. הנושא אינו מתאים כלל ואינו ראוי להתברר במסגרת הליך פלילי, הן מהטעם שמדובר בסוגיית הלכתית מורכבת והן מהטעם שהעיקרון האוסר על בעל תפקיד ציבורי להימצא במצב של ניגוד עניינים הוא עיקרון כללי וגורף אשר קיים קושי אימננטי לתחם ולהגדיר את הפרתו כעבירה פלילית.

21. הרב יוסף מואשם בתיק זה בעבירות של "הפרת אמונים" לפי סעיף 284 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977, שבסודה פעולתו כרב עיר בהיותו נתון במצב של ניגוד עניינים בשל זיקתו הנטענת לגוף כשרות פרטי, בד"צ "בית יוסף", בבעלות ובשליטת אחיו הרב משה יוסף.

הרב דוחה מכל וכל טענות אלה המיוחסות לו בכתב האישום.

22. התוצאה היא שמדובר לא רק בסוגיה הלכתית סבוכה ומורכבת אלא אף בעבירה עמומה ובלתי מוגדרת שהיא עבירה שאין לה שיעור, לא למעלה, לא למטה ולא לצדדין ואין כמוה נוגדת את העקרונות בדרכי החקיקה והפרשנות של החוק, עד שבימים אלה מונחת לפני הכנסת הצעת משרד המשפטים לתיקון סעיף 284 לחוק העונשין.

23. ואף זאת למדנו כי הפרת העיקרון האוסר על הימצאות במצב של ניגוד עניינים, עשויה לגבש שורה ארוכה של תוצאות משפטיות, החל בפגם אסתטי, עבור דרך עבירת משמעת וכלה בקשת החמורה של המקרים, בעבירה פלילית.

לפיכך נקבע, כי אל לנו להביא לידי כך כי נטביע גושפנקא של התנהגות פלילית הגוררת עונש רציני, על מעשים רבים ושונים שביום-יום.

24. אמור מעתה, אפילו ניתן לטעון – והנאשם כופר בכך – כי הרב יוסף פעל במצב של ניגוד עניינים, השאלה אם התנהגותו חצתה את הדין הפלילי, או שמא מדובר בפגם אסתטי או מנהלי, היא שאלה שתעמוד בלב המשפט.

תפקידו וחובתו של רב העיר

25. הציבור הדתי והמאמין מבקש לנהוג על פי ההלכה וחרד להקפיד על דיני הכשרות ואין לו בעניין זה אלא לסמוך על רבני העיר המאשרים את כשרותם של עסקי המזון השונים.

26. אף המחוקק הכיר בחשיבות הרבה שבהקפדה על דיני הכשרות עבור אותו ציבור, מתוך רצון להגן על הציבור המאמין מפני הונאה בכשרות עד כדי הפיכתה לעבירה פלילית.

חוק הרבנות הראשית לישראל, תש"מ-1980 הקים את מועצת הרבנות הראשית לישראל וקבע כי בין סמכויות המועצה "מתן תעודות הכשר על כשרות".

חוק איסור הונאה בכשרות, תשמ"ג-1983, קובע עבירה פלילית של איסור הונאה בכשרות בבית אוכל, שהוא כל עסק שבו עוסקים במכירה לציבור של מצרכים או בהגשתם וכן אטליו, המוכר בשר.

27. המחוקק הכיר בכך שסוגיית הכשרות הינה סוגיה הלכתית מובהקת ועל כן הפקיד את הסמכות למתן תעודות כשרות בידי רב העיר (סעיף 2 לחוק איסור הונאה בכשרות) וקבע בסעיף 11 לחוק איסור הונאה בכשרות, כי "במתן תעודות הכשר, יתחשב הרב בזיני כשרות בלבד".

28. בהתאם להוראות החוק, נקבע גם בחוזר המנכ"ל של המשרד לשירותי דת התשי"ע/1 מיום 1.7.10 כי "במתן תעודת ההכשר יתחשב הרב המקומי בתנאי הכשרות והתנאים לקיומם ובכפוף לנוהלי הרבנות הראשית לישראל".
29. בית המשפט העליון התייחס פעמים רבות לחשיבות החקיקה בענייני כשרות ועמד על תכלית חקיקה זו, להגן על הצרכן שומר המצוות שלא יונו אותו בכשרות.
- בית המשפט הוסיף כי מפאת חשיבותה של הכשרות לחלק ניכר של האוכלוסייה, ובשל רגישות הנושא, ראה המחוקק לייחד חוק לנושא זה תוך שבית המשפט רואה את ליבו של חוק איסור הונאה בכשרות בהוראת סעיף 11 לאותו חוק המייבא אל הדין הישראלי ואל שיקול הדעת במתן תעודות הכשרות, את ההלכה הדתית תוך קביעה מפורשת כי "הדין הדתי הוא אשר אמור להכריע בנושא תעודות הכשר":
- בג"צ 7203/00 מעדני אביב אוסובלנסקי בע"מ נ' מועצת הרבנות הראשית פ"ד נו(2) 196, עמ' 208 מול האות ד'.
30. לאור האמור, הכיר בית המשפט העליון בכך כי מקום בו פלוני המחזיק בתעודת הכשר, מטעה את קהל לקוחותיו ומוכר להם בשר שאינו כשר, בהציגו אותו כבשר כשר, קמה חובה על הרב המקומי, לשלול את תעודת ההכשר של פלוני, משום שאותו פלוני הוא בבחינת "הנותן מכשול לפני עיוור".
- בית המשפט העליון הוסיף וקבע כי רק כך - על ידי שלילת תעודת כשרות במקרה מתאים - יגן הרב המקומי על ציבור שומרי הכשרות, ורק כך ימלא רב העיר את חובתו למנוע הונאה בכשרות שהיא תכלית החוק :-
- בג"צ 7203/00 הנ"ל, בעמוד 208, מול האות א'.
31. ועוד הבהיר בית המשפט הנכבד כי ההלכה הדתית מהווה מארג סבוך ומורכב של הלכות כאשר חוק איסור הונאה בכשרות שאב לתוכו מתוך יס ההלכה בנושא הכשרות, את דיני הכשרות ככל שמדובר בייצורו, בהכנתו, בהגשתו ובשיווקו של מזון. זהו "הגרעין הקשה" כלשון בית המשפט, של דיני הכשרות :-
- בג"צ 465/89 דסקין נ' המועצה הדתית ירושלים, פ"ד מד(2) 673, 685.
- בג"צ 7203/00 הנ"ל, בעמוד 210, מול האות ד'.
32. הרב יוסף פעל כדין הן בענייני הכשרות הרגילה והן בהנהגת החומרות הנדרשות בכשרות מהדרין, וזאת בהתאם לתפיסתו ההלכתית ולצו מצפוניו, כמתחייב מהוראות החוק ובראותו לנגד עיניו את ציבור שומרי המסורת על שלומם הופקד ולמענם פעל.
33. תפיסתו ההלכתית של הרב יוסף הייתה ידועה ומוכרת והתקבלה בתפיסה ראויה, סבירה ולגיטימית על ידי כל הנוגעים בדבר.

34. בסוגית מתן תעודות כשרות התפתחה פרקטיקה, הנשענת על הוראות החוק מצד אחד ועל סוגיות הלכתיות מצד שני, לפיה רב העיר מעניק את תעודות הכשרות הרגילות על פי נהלי הרבנות הראשית לישראל ומעניק את תעודות הכשרות המהדרין, בהתאם לשיקול דעתו ההלכתי ולפי צו מצפוני.

35. בבתי עסק המבקשים תעודת הכשר ל"מהדרין", רמת כשרות המוצרים הנקלטים במקום תהיה גבוהה יותר, ובאופן טבעי רשימת מרכיבי המזון תהיה מצומצמת יותר, תוך שלרב המקומי ניתנת הסמכות להרכיב רשימה מיוחדת של מוצרים הנתונים ברמת כשרות ובפיקוח בד"צים, עליהם הוא סומך על פי שיקול דעתו.

36. על רקע מחלוקות הלכתיות מצד אחד והפעלת שיקול דעת של רבני העיר בעניינים הלכתיים היורדים לשורש מצפונם מצד שני, התפתחה פרקטיקה לפיה רב עיר מכיר ומחשיב בד"צ פרטי כגוף הלכתי ראוי להנפקת תעודות כשרות מהדרין, על מוצריו, רק אם אותו בד"צ פועל על פי פסיקות ההלכה שרב העיר רואה עצמו כפוף אליהן.

37. משעה שהרב יוסף פעל על פי צו מצפוני, בהתאם לאותה פרקטיקה, אין כל מקום וכל הצדקה לראות בהתנהלותו שלו דווקא, משום התנהגות פגומה העולה לכדי ביצוע עבירה פלילית והרי הניסיון לסמן את הרב יוסף ולפעול דווקא כלפיו ורק בעניינו בהליך פלילי, עולה לכאורה כדי אכיפה בדרנית.

38. הרב יוסף לא שלל מעולם תעודת כשרות של הרבנות מעסק כלשהו, רק בשל העובדה שאותו עסק הצטייד באישור כשרות מהדרין של בד"צ פרטי, שאינו מקובל עליו.

בניגוד לנטען בכתב האישום, במקרים בהם נתבקש הרב יוסף לבחון הכשר שניתן על ידי בד"צ פרטי, שאינו מוכר, ערך הרב יוסף בדיקות מתאימות וכאשר נחה דעתו מרמת הכשרות, אף אישר את נתן ההכשר למהדרין.

בד"צ בית יוסף וניגוד עניינים

39. ניגוד העניינים המיוחס לרב יוסף, בשל כהונת אחיו הרב משה יוסף כראש בד"צ "בית יוסף", היה ונותר ניגוד עניינים פורמאלי, אשר לא הגיע למעשה של ניגוד עניינים מהותי ובוודאי לא התקיים באופן חריף, החוצה את הרף ומגבש עבירה פלילית, להבדיל מפגם אסתטי או מנהלי.

40. לרב יוסף לא היה אינטרס כלכלי כלשהו הקשור או הנובע מזיקה או פעילות כלשהי לבד"צ בית יוסף בכל התקופה הרלוונטית לאישום. הרב יוסף התפטר ביוזמתו מראשות בד"צ בית יוסף כבר בשנת 1999 ומאז אותו מועד הוא ניתק כל קשר עם בד"צ בית יוסף כך שבתקופה נשוא האישום הופג כבר החשש לניגוד עניינים חריף בינו לבין הבד"צ בראשו עמד בעבר הדחוק.

41. הרב יוסף לא קיבל שכר כלשהו מבד"צ בית יוסף, איש מילדיו ואו חתניו לא הועסק בבד"צ בית יוסף ולא הייתה לו טובת הנאה כלכלית כלשהי כתוצאה מהשגחות של בד"צ בית יוסף על כשרויות מהדרין בבתי עסק שונים בערים חולון ואור יהודה.
42. הקשר היחיד של הרב יוסף בשנים 1999-2014 לבד"צ בית יוסף התבטא בכך שמדובר בבד"צ המזוהה עם אביו, הרב עובדיה יוסף ז"ל ואשר בראשו עמד לאורך התקופה אחיו של הרב יוסף, הרב משה יוסף.
- אין בעובדה זו, כשלעצמה, כדי להוות תשתית מספקת לקיום ניגוד עניינים חריף המגבש עבירה פלילית.
43. העובדה כי הרב משה יוסף העומד בראש הבד"צ, הינו בנו של הרב עובדיה יוסף ז"ל ואחיו של הרב יוסף, הייתה בבחינת נחלת הכלל.
- ציבור תושבי הערים בהן כיהן הרב יוסף כרב העיר, היה מודע היטב לקשר המשפחתי של הרב יוסף עם הרב עובדיה ז"ל, מייסדו של בד"צ בית יוסף ומי שבד"צ בית יוסף פועל על פי פסיקותיו.
- הידיעה המלאה על הקשר המשפחתי האמור עולה כדי גילוי נאות של פוטנציאל "ניגוד העניינים" והרי המשפט הישראלי רואה בגילוי את התרופה ואת מנגנון ה"נטרול" של ניגוד העניינים הפוטנציאלי.

התייחסות פרטנית לכתב האישום

44. לנוחות בית המשפט הנכבד, תובא תגובת הרב יוסף לכתב האישום תוך התייחסות לסעיפי כתב האישום, על פי הכותרות והמספור המופיעים בכתב האישום.

א. כללי

1. הרב יוסף מודה בעובדות סעיף זה.
- מבלי לגרוע מהאמור לעיל ייאמר כי לאחר פטירת רב העיר של אור יהודה, קיבל הרב יוסף פניה יזומה מצד ראש העיר וחברי המועצה הדתית אור יהודה לשמש כממלא מקום רב העיר ולכך טאות להשיב בחיוב וזאת ללא שכר ובהתנדבות מלאה.
2. הרב יוסף מודה בעובדות סעיף זה.

3. הרב יוסף כופר בעובדות סעיף זה בין היתר בשל אופן הצגת הדברים.
4. הרב יוסף כופר בעובדות סעיף זה בין היתר בשל אופן הצגת הדברים.
5. הרב יוסף כופר בעובדות סעיף זה.

מבלי לגרוע מהאמור, יש להדגיש כי בד"צ בית יוסף הוקם על ידי הרב עובדיה יוסף זצ"ל לפני עשרות שנים, כאשר הרב יוסף ניהל את בד"צ בית יוסף במשך שלוש שנים בלבד.

בשונה מהאמור בכתב האישום, בשנת 1999, זמן מה לאחר כניסתו לתפקיד הרב הראשי של העיר חולון, על מנת להסיר מראית עין של ניגוד עניינים כלשהו, ועל מנת להתמסר ביעילות כל כולו לתפקיד רב העיר, התפטר הרב יוסף מתפקידו בבד"צ בית יוסף, העביר את השליטה בבד"צ לאחיו, הרב משה יוסף, וניתק כל קשר עם הבד"צ.

בניגוד לטענה הסתמית המופיעה בכתב האישום, מאז שנת 1999 אין לרב יוסף אינטרס כלכלי אישי כלשהו הקשור או הנובע מזיקה או פעילות כלשהי לבד"צ בית יוסף.

הרב יוסף לא קיבל שכר כלשהו מבד"צ בית יוסף, איש מילדיו ואו חתניו לא הועסק בבד"צ בית יוסף ולא הייתה לו טובת הנאה כלכלית כלשהי כתוצאה מהשגחות של בד"צ בית יוסף על כשרויות מהדרין בבתי עסק שונים.

6. הרב יוסף כופר בעובדות סעיף זה בין היתר בשל אופן הצגת הדברים.
7. הרב יוסף כופר בעובדות סעיף זה בין היתר בשל אופן הצגת הדברים.
8. הרב יוסף כופר בעובדות סעיף זה בין היתר בשל אופן הצגת הדברים.

ב. אישום ראשון

1. לא נדרשת התייחסות הרב יוסף לסעיף זה.
2. הרב יוסף כופר בעובדות סעיף זה בין היתר בשל אופן הצגת הדברים.
3. הרב יוסף כופר בעובדות סעיף זה.
4. הרב יוסף כופר בעובדות סעיף זה.

5. הרב יוסף כופר בעובדות סעיף זה.

6. הרב יוסף כופר בעובדות סעיף זה.

7. הרב יוסף כופר בעובדות סעיף זה על כל תתי סעיפיו.

ג. אישום שני

1. לא נדרשת התנייחות הרב יוסף לסעיף זה.

2. הרב יוסף כופר בעובדות סעיף זה בין היתר בשל אופן הצגת הדברים.

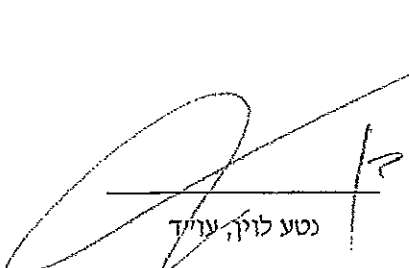
3. הרב יוסף כופר בעובדות סעיף זה.

4. הרב יוסף כופר בעובדות סעיף זה.

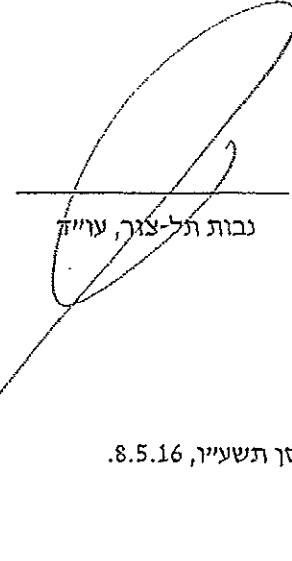
5. הרב יוסף כופר בעובדות סעיף זה.

6. הרב יוסף כופר בעובדות סעיף זה.

7. הרב יוסף כופר בעובדות סעיף זה על כל תתי סעיפיו.

נטע לורין, עו"ד

טל שפירא, עו"ד
ב"כ הנאשם

נבות תל-צור, עו"ד

ל' ניסן תשע"ו, 8.5.16.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 55649-12-15 פרקליטות מחוז תל אביב
פלילי ג' יוסף
יום ראשון 08 מאי 2016

מספר בקשה (رقم الطلب): 5

טלפון מרכז מידע: 077-2703333

אישור על פתיחת בקשה

مُصادقة على تسجيل طلب

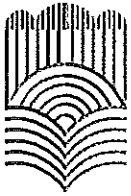
ניתן אישור כי ביום (تُصادق بهذا أنه في يوم) 08/05/2016 בשעה (بالساعة) 10:27 הוגשה בקשה מסוג (قُدّم طلب من نوع): כללית, לרבות הודעה תשובה לכחב האישום

כתיק (بقيضة) ת"פ 55649-12-15 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי ג' יוסף.

מספר הבקשה הוא (رقم الطلب هو): 5.

בכל פנייה לבית המשפט בנוגע לבקשה זו, יש לציין את מספר הבקשה.

كُل مراجعة للمحكمة المتعلقة في الطلب عليك أن تذكر رقم الطلب.

עיריית יבנה
MUNICIPALITY OF YAVNE

לשכת ראש העיר
MAYOR'S OFFICE

יבנה זוכת ציון לשבח בפרס הלאומי
לאיכות ומציאות ע"ש יצחק רבין ז"ל
במסלול השלטון המקומי לשנת 2012

שד' דואני 46, ת.ד. 3 יבנה 81101
Duani Boulevard 46 P.O.B.3 Yavne 81101

טל': 08-9433300
פקס: 08-9433421

דוא"ל: / Mail:
mayor@yavne.muni.il

כתובתנו באינטרנט:
WWW.YAVNECITY.CO.IL

5 (א-1)

י"ז כסלו, תשע"ה
9 דצמבר, 2014
סימוכין: 9432/14

לכל מאן דבעי

א.ג.ג.

הנדון: סגן (מילואים) הרב אברהם יוסף

הרב סגן אברהם יוסף שירת תחת פיקודי בבסיס רפיצים בסיני בשנת 1976-1978 כקצין דת.

הנ"ל היה שותף פעיל מאוד בתחומים שמעבר לתפקידו החל מסיווי אבטחה כ- 8 שעות לשבוע וכלה בהדרכה וטיפול מורל החיילים.

הרב אברהם יוסף מוכר לי היטב משעות רבות של תפקוד משותף (סיוורים וכדו'), מצאתי בו איש ישר, נכון לעשות מעל ומעבר לטובת האחרים, אחראי, מסור ונאמן למדינת ישראל ולעם ישראל.

היה לי הכבוד להכירו מקרוב, וממליץ לסייע בידיו בכל אשר ילך.

בכבוד רב,

תא"ל במיל' צבי גוב ארי
ראש העיר יבנה

יבנה-קהילה בשלמה

אברהם

(N - 2)

יציאת הרב הרצ"ל, החכם הנשגב הרב אברהם אלת שטיין - רב ראשי תל אביב, ממלכת ישראל.

לפעמים ילד ממלא את המקום הישן ולכן יצאנו וישנה יחסית העיסוק בפעילות הרבנית והמסורתית בהקשר כשרון הרבני של תל אביב - ג'רמניה ורומניה בשנים: 1985-1988.

במחקר הישן בספר ג'רמניה והיכולת הישן - שנים רבות לפני כן המחקר היווה את הלב המרכזי של המעשה, תולדות וכלל של רבנים ושל חכמים של רומניה והמקרים, בין דברים הלכה והן דברים השקפה, רבנים ורבנים היווה גורם קריטי של התורה הגדולה והשקפה ואלו הם המשקפים החשובים של תורת אברהם אלת שטיין ואלו הם המשקפים החשובים של תורת אברהם אלת שטיין.

הרבה חיים גדולה חסד ואלוהים כלל ויקרה המחקר מאז ומתמיד.

חיים אלו (או) שנים כהן
יהי אלקים, תשע"ד, ינואר 2014

(7-1)

אל"מ (מיל) הרב אפרים צמח
רח"ה הילולתו 18 ינואר

202 סיון תשע"ב

לכבוד פנאי ידווי הבעל אצול הנפל
הגאון רבי אברהם יוסף טייטל
הרב הראשי של תולדות

זכרתו

נודעת כי קחו עורמין אל פולחן בטח הפלח
למהדין, לזה מאנן היסוד של תבוקק, אל כן זאת
לחצק את ידיק בקבל.
ידעתק מצה שיתנו יחד זכנות הצבאת של חיל האויר,
אני כרבו הראשי של החיל, ואת כרז הכסים כרבידים
שפיני, וככורה או אתה תקיפה באמת היקית לשלנות
טיבות, וצאת הוצות להכמותה החלמה פיני — זאימן
הדבי ואמיות מוחלסת, אמיות לא שזול לשליות לתבוקק,
כך גם לבל החילים ולא פירט ופרט כלצדו, שלב מדין
וצאון קלבת, קנחילות מחד וזכיליות רבה מאידיק, ואל
כאם שחוקצה מיליונה, מנצרת וידדותה, זכנות כוללת
אלה לזתה את לב כולם, לאידיק צד מאוד, והדריב את
משון פולחנתק.

י.

2-5

1

לכי ידידי הגאון הרב אברהם יוסף שליט"א רבה הראשי של חולון
לאחרונה הובא לידיעתי כי נקראת לחקירה.

הצער על השמועה הזו התערבב עם תחושה של תדהמה.

זכיתי להכירך וללוותך קרוב לארבעים שנה במכלול תפקידיך כרב צבאי.
החל מהיותך הרב של בסיס חיל האויר ברפידים/סיני עבור דרך תפקידיך
כרב מחוז, רבם של הצנחנים בצה"ל וסגן הרב הראשי של חיל האויר.

מאז פרשת מצה"ל מלווה אני אותך בתפקידיך האזרחיים הן בתל אביב
והן בעיר חולון ועד אני להפצת היהדות בקרב רבבות אלפי ישראל.
אשריך שקירות בתי המדרש בחולון וסביבותיה מעידים על תורתך
המופצת לעם ישראל כולו.

בכל עשרות השנים הללו נפעמתי כל פעם מחדש מכל פגישה אתך ומכל
שיח בינינו, בין אם היו אלה שיחות בעניני חולין ובין אם היו אלו
תשובותיך העמוקות בעניני הלכה בהם נועצתי בך.

בפני ניצבה תמיד דמות אצילית של תלמיד חכם הבקי בכל חלקי ההלכה.
אוהב ישראל ודבוק באהבתו זו אל כל חייל, קצין ומפקד שהעריצו אותך
בגין הליכותיך, יושר דרכך, תום לבך וטוהר מצפונך.

מעולם לא ביכרת את הצרכים האישיים שלך על פני דרישות התפקידים
אותם מילאת במסירות נפש. גם צרכי משפחתך וילדיך עם כל חשיבותם
והאהבה אותה הרעפת על ראשם היו תמיד משניים אל מול מסירותך
למלא את כל הדרישות שצה"ל ומפקדיו הטילו עליך.

שנינו זכינו לגדול בעולמה של תורה. בניגוד לעולם הצבאי שם ההיררכיה
נקבעת בהתאם לדרגות שעל כתפידך, הרי בעולם התורה העליונות נקבעת
בהתאם למדרגתך הרוחנית ולא דרגה כזו או אחרת.

לכן לא בושתי מעולם גם בהיותי קצין זוטר בדרגת סגן/סרן וגם בהיותי
אלוף משנה בתפקיד סגן הרב הראשי לצה"ל מלראות בך מורה דרכי בכל
שאלה הלכתית גם אם דרגתך הצבאית (להבדיל ממדרגתך הרוחנית)
היתה נמוכה מזאת שלי. אכן קצינים שעמדו לידי אז וגם שומעי לקחי
בשיעורים אותם אני מוסר כיום בגבעת שמואל מאז פרשתי מצה"ל עדים

א
ב

להתבטלותי בפניך בכל שאלה הדורשת עיון נוסף ומעמיק והם יודעים כי בטרם אשיבם דבר עלי להיוועץ בכבוד הרב אברהם יוסף שליט"א.

הערכתי זו אליך היא פרי הכרתי כי הינך איש אשכולות אשר רוח חכמים ורוח הבריות עוטפות אותך בחיבת אין קץ. איש אשר מקדש שם שמים בכל הליכות חייו. איש אשר רוממות העשייה למען היהדות השורשית היא נר לרגליו וכל זאת מתוך אהבה לעמו, תורתו, צבאו ומדינתו.

אוסיף כמה מילים על נושא כשרות המהדרין עליה נטובה החקירה.

לו אנשי המשטרה והפרקליטות היו מסגלים לעצמם למספר דקות את הילך המחשבה של אדם חרדי הסומך בעינייים עצומות על רבו בכל אשר יורחו בעניני כשרות היו מביטים אחרת על כל הסוגיה.

בכשרות רגילה – להבדיל מכשרות מהדרין – הרב של העיר המעניק את תעודת הכשרות אינו מגביל למשל את מקור הבשר או יתר חומרי המאכלים לכשרות מסויימת אלא כל רב ירא שמים אשר הוסמך מאת הרבנות הראשית להעניק כשרות הרי שאותו רב עיר יכול להעניק למסעדה שבתחומו תעודת כשרות רגילה על סמך תעודות הכשרות שהונפקו למפעלים על ידי רב שוסמך לכך על ידי הרבנות הראשית, וזאת גם אם רב העיר שלי אינו בקי במאות הפרטים המצויים בכל משחטה או מקור מאכל אלא הוא מסתמך על אותו רב נותן הכשרות שבדאי עושה מלאכתו באמונה.

לא כן בתעודת "מהדרין". אם אני מקפיד לאכול מהדרין הרי שאדרוש מהרב המעניק למסעדה תעודת " מהדרין" שהוא יהיה בקי בכול בורג ובכל פינה, יכיר הכרות מובהקת כל משגיח וכל עובד, יכיר על בוריה את מערכת השחיטה ממנה נקנה הבשר ושיוכל לענות לכל שאלה של הצרכן הדתי הדורש " מהדרין".

כיון שכך העובדה שהיית פעם אחראי ומנהל בפועל, הלכתית ומקצועית בכשרות " בית יוסף" לא רק שאינה מונעת ממך, מצפונית ומוסרית לדרוש שבמסעדות למשל שבעל עסק מסויים מבקש ממך לעטר אותו בתעודת " מהדרין" שירכוש את מוצריו מכשרות " בית יוסף" אלא אדרבא דוקא כיון שאתה מכיר לפני ולפנים מערכת זו אתה חייב לדרוש שאם מאן דהו מעוניין באישורך על היותו " מהדרין" עליו לרכוש את מוצריו רק ממקור שאתה תוכל בלב שלם ומתוך ידיעה ברורה להיות אחראי על כל שאלה שתתעורר.

אם ירכשו מוצרים מבד"ץ אחר, כיצד תוכל להשיב על שאלות אזרחים אם ישאלוך על פרטי פרטים הלכתיים במשחטה השייכת לחוג חסידי או

נ

אחר שאינך בעלים עליה ואינך מעורב כלל בנעשה בה בשביליה
ופרוזדוריה, כיצד תוכל במצפון נקי להעיד שאכן אותו בשר הוא מהדרין
לכל הדעות?

לצערינו החוקרים לא יורדים לדקויות אלו ולכן קראו אותך לחקירה
מיותרת זו.

דבר בעולם לא ימחוק את זכויותיך. כולי תפילה שעננה זו תחלוף וגם אלו
העתידים להכריע בנושא יאמצו את קו המחשבה אותו בטאתי במכתבי
זה.

אהובי, מורי וידידי. הקבי"ה מביא אותך לנסיון קשה. אך כשם שאברהם
הראשון עמד בכל הנסיונות כך אתה הגאון הרב אברהם שליטי"א בן מרן
הרב עובדיה יוסף זצ"ל תתגבר על משוכה זו וצדקתך תזרח לעד.

בידידות ורעות נצח

אלוף משנה (מיל.) הרב ישראל מאיר זינגרביץ

לשעבר סגן הרב הראשי לצה"ל.

3-7

RABBY AVRAHAM M. AVIDAN (ZEMEL)

Phone:6524824 fax:6529782

Hakablan 35 har nof

.Jerusalem

אבריקום מלשון אבידן (זמל)
טלפון: 6524824 פקס: 6529782
הקבלה 35 הר נוף
ירושלים

זכור יריד ורצי אנכי הימים
אני קדוש ויטה דרך המאן ידו אדחתם ונסר פליטא
מגוסים החכמים שבאלי הקודש ונאט ידני חזיר תולו
דיכר ה' אה בנה ואל ב תלמים אלו

שמעתי מידיג מטוגר ב. סאתוני נסלו איד טידות
א אה אני דא דדיכר חזק ואח
כפי עקרו טנים רבות אצ טורגנו ינה דצקה
אך צפון צכונים כי היטב היסמים מהנפס הנקיים אה
ומיכונתך האנשים העמיתך הסכ ומחסינתך הנפיד

הצמאי בעל וצטיג סתולא דסר
אגו פלם מצמא לי עינאן עסילוק עמל בלי סתא
המצמנים דדהחיל המטקה ובאחת שדאל אה
כי ידה היא

יכרה פדע שער באה מצמלי התורה הפועלים
רבות עשית אל יטאל ומאן אנשים מצודקה
דצנעה היאיה לצי

הנוי לדיק דמנות הנפס ודהמטך הצסוה
הרדפה של ורפס יטאל ונהק בתו וטפוס
כל עילי פטא

אמ"מ א. א. אביב/

4-7

לכבוד הגאון הרב אברהם יוסף שליט"א
הרב הראשי לחולון שלום רב.

יחד עם רבים אני מיצר לשמוע על בדיקה שנעשית בהקשר לפעילותך בנושא כשרות.
אני, שמכיר אותך עשרות שנים, מבין שמי שהחליט לבדוק את הרב אברהם יוסף,
כנראה שאין לו מושג במי מדובר.

הכרנו בעת שירות צבאי לפני שנים רבות, עשית צעד אמיץ בכך שהתגייסת לצבא, עמל
רב היית צריך לעמול בכדי לשכנע את אביך מרן הרב זצ"ל בכך שהיכולת שלך לתרום
לצה"ל חשובה מהישארותך באוהלה של תורה על אף ששם ביתך.
אביך זצ"ל הסכים בלב כבד, אך מששמע על הצלחתך בצה"ל הבין שעשית את הצעד
הנכון.

הדאגה שלך לחיילים, הערצה שזכית לה מכל שרשרת הפיקוד, לא היה לה אח ורע בין
הרבנים הצבאיים האחרים.

גם לאחר שחרורך מצה"ל היית נכון לכל סיוע בכל תחום, הגעת להרצות בכל מקום אליו
נדרשת, על אף שהדבר גזל מזמנך היקר,
מעולם לא דרשת תמורה לפעילותך, ולא התנית זאת בדבר מסויים, כולך עזרה ונתינה
לפרט ולציבור, שלא על מנת לקבל פרס.

בהיותי רב חיל האוויר, הייתי שותף מרכזי להקמת תכנית שח"ר לגיוס חרדים לצה"ל.
על חלקי בתכנית זו זכיתי לקבל את פרס מפקד חיל האוויר.
אני זוכר את התמיכה שקיבלתי ממך להצלחתה התכנית,
בפרט אני זוכר, שלאחר שחרורי מצה"ל דאגת שיזמינו אותי למרכז האקדמי בחולון
בכדי לסייע להם לפתוח מסלול לחרדי.
על אף שזה לא היה מתפקידך, החלטת לדחוף את נושא שילוב החרדים בצה"ל,
באקדמיה, בתעסוקה.

רוצים לבדוק את הרב אברהם יוסף? אדרבה, שיבדקו ויבינו שאנשים כאלו אינם
בנמצא, רק בודדים בכל דור,
ואתה אחד מהם.
בהערכה רבה.

סא"ל מיל" הרב רם משה ראבד
יועץ משרד הכלכלה והג'וינט לתעסוקת חרדים
רב חיל האוויר לשעבר

57

לכ' ידידי הדגול איש רב פעלים לתורה ולתעודה, אוצר כלי מלא חמדה מרביץ תורה וחכמה מגחה ומחנך בדרכה של תורה ללא לאות, הרה"ג אברהם יוסף שליט"א, הרב הראשי לחולון שלומך ישגא לעד.

אחרי דרך מבא השלום והברכה, שמועה שמעתי על בדיקות כביכול שנעשות ביחס לפעילותך העניפה על עמידה תקיפה בשמירת הכשרות, ותמיהה גדולה בעיני טיבם של בדיקות אלו.

מאז הכירי אותך מעבודתינו המשותפת בצה"ל הן בהיותי רב של פיקוד צפון ואתה כרב מחוזי של מחוז חיפה—מקצועית כפוף אלי והן בכהני כרב של חיל האויר ואתה כראש מדור הלכה וכשרות ברבנות חיל האויר, וכן בתפקידים אחרים שאותם מילאת בכבוד במערכת הרבנות הצבאית, ראיתי תמיד אותך כדוגמא ומופת למסירות ודביקות במטרה.

אני יכול להעיד שכל משאך ומתנך היה לשם שמים וללא כל חשבונות אישיים. בתוקף תפקידך, בביקורות כשרות ביחידות דאגת דאגה אמיתית לקיום סדרי כשרות נאותים לבל יכשלו חיילים ומעולם לא חשתי כי ביכרת את צרכיך וצרכי משפחתך על פני התפקידים אותם מילאת בנאמנות.

שיעורי התורה הרבים ביחידות והקשרים אותם הצלחת לקשור עם חיילים ומפקדים כאחד בכל הדרגים, היו לשם דבר ואני כרב חילי קבלתי תמיד מכתבי שבה והלל מכל הדרגים על אופן גישתך לפרט ולכלל, הכל בפנים מאירות, בחן ובנועם באהבה לזולת, שהביאו לקידוש ה', כיאות וכנדרש מתלמיד חכם אשר דבק במידות שמנו אותם חכמינו.

שוב, איני מבין איזה פגם נמצא בך בכך שכשרות "מהדריץ" שעליה אתה אחראי וחותר מורכבת ממוצרים שמקורם מקובלים עליך יותר ממוצרים אחרים ושעליהם אתה סומך. האם מצפים שתסטה מדרכה של תורה ותעשה שקר בנפשך, דבר שלא עשית בעבר? כל שנותיך, כאמור, היו ביושר ונקיות כפיים, האם יעלה על הדעת שלא תמשיך בדרך זו?

אני יכול להעיד גם שבהיותי רב של חברת אל על לאחר השירות הצבאי, בקשתי עזרתך בנקודות מסוימות, ואתה כדרכך, בדרך האופינית המיוחדת שלך, יעצת לי בענין, ובמפורש הדגשת כי יש מספר גופי כשרות אמינים ביותר והנך סומך על שיקול דעתי לבחור את הראוי על פי שיקול דעתי.

על כן סמוך ובטוח אני שלאור עברך הנקי מכל אינטרסים אישיים יוכח כי אין כל פגם ואין כל סטייה מדרכה של תורה, דרך היושר והאמת.

באחווה וידידות נאמנה

מוקירך ומכבדך

הרב אבישלום קציר (סא"ל מיל')

לם דבר ביה-כאבר, אולם-בהלם-לשלימין הארנו אישיותם האמיתית.
בסני תיה אישיותם, אלא היא אישיותם היא בדרכים, אף לעצמי אסף אלהם
באור האלה.

כל פארוניק אפוארמק, היו במסירות, אלקה ישור אלקנה ארפקידיק.
לם נשלו סני אלקה נשלה אלקה.
כאור ביה נשן, אלקה ארפקידיק, בכל אלק האלה.

לשון אלק האלק-היה סימט אלקה.
כלשן, שנים ביה אף אהמט אשפוט, אלקה אלקה אלקה אלקה.
אך כק, אהבאן, אלקה אלקה אלקה אלקה, אלק דני. אלקה אלקה.

א-אלה אלקה, אלקה-אליה, אלקה אלקה-היק.
איקון יאלק אלקה בן אלקה אלקה אלקה אלקה אלקה-האלקה.
אלק אהבני אלקה אלקה-אליה, אלקה אלקה אלקה אלקה אלקה אלקה אלקה,
אלק אינארסי אלקה אלקה-אליה אלקה אלקה אלקה אלקה אלקה אלקה אלקה,
אך אלק אלקה אלקה אלקה אלקה אלקה אלקה אלקה אלקה אלקה אלקה,
אליה אלקה אלקה אלקה אלקה אלקה אלקה אלקה אלקה אלקה אלקה,
אליה אלקה אלקה אלקה אלקה אלקה אלקה אלקה אלקה אלקה אלקה.

באור אלקה אלקה

באור אלקה אלקה

בב אלק אלקה (בני אלק).

(2)

David Lau
Chief Rabbi Of Israel
President of The Chief Rabbinic Council

דוד לאו
הרב הראשי לישראל
נשיא מועצת חרבנות הראשית

בסייד, כ"ח אלול, תשע"ד
23 ספטמבר, 2014
מרר' - 845.עז

לכבוד
הרה"ג אברהם יוסף שליט"א
רב העיר חולון
וחבר מועצת הרבנות הראשית לישראל

השלום והברכה

הנדון: מתן תעודות כשרות - היתר המכירה

כידוע לכת"ר ישנם רבנים אשר מסרבים ליתן תעודת כשרות למקומות בהם מסתמכים על חיתר מכירה.

מבלי להיכנס לגופה של סוגיה, כנסיון לפתור את הנושא מבחינת תפקודה של הרבנות הראשית וחרבנות המקומית, אני מבקש מכת"ר שיאות לסייע בענין. אני מבקש שבכל מקום בו תיוצר בעיה לגבי תעודת הכשרות בענין חיתר המכירה, כת"ר יתן את האישור לכך.

כמוכן שהנושא יועבר לחברי מועצה תרה"ר על מנת לקבל את אישורם.

בתקווה ובתפילה שנוכה להעמיד את ענייני הכשרות על תילם כראוי.

בברכת כתיבה וחתימה טובה

הרב הראשי לישראל

(9)

5
1

RABBI MOSHE Y. LANDA
RABBI OF
BNEI-BRAK, ISRAEL

משה יהודא ליב לנדא
בן חיה הגה"ח מוה"ר יעקב וזצ"ח
רב אב"ד דבני-ברק

ב"ה ט"ז מר חשוון תשע"ה

כבוד

ידידי הנכבד מאד, הרה"ג בר אבהן מוהר"ר אברהם יוסף שליט"א

רב העיר תולון.

שלוי ורוב ברכה,

נצטערתי לשמוע שעדיין יש עגמ"ג לכבוד תורתו שליט"א מדברים בלתי מובנים כלל. כל הקרוב לנושא הרבנות מבין אשר הנושא באחריות כלפי הציבור, ידאג שהקונים יקבלו מן ההכשרים הטובים ביותר ולא מכאלו המסתמכים על קולות מקולות שונות וכבר מאז רמזו כי ישנם כאלו "אשר מקלו יגיד לו".

אמנם קשה להסביר לרחוקים מן הגושאים, כי יש דרגות ודרגי דרגות במושג כשר, כשר בדוחק, כשר בדיעבד, בקושי התיירו, כשר בהפסד מרובה, כשר בשעת הדחק וכו' וכו'. ולא יתכן לשאול למה אינך מקבל בהכשר שלך הכשר פלוגי או אלמוני. כמה דואב לבנו, על הכשרים שידועים לנו ואינם ידועים לציבור ומפני חשש חילול השם אנו מוגבלים מלומר.

אנשי המשפט, אשר רוצים לדון בענינים שאינם בקיאים בהם, חייבים לקבל יעוץ ממומחים בדבר, ולסמוך עליהם אף אם לא יוכלו לפרט כנ"ל.

לפני שנים לבתי במלון גלי צאנז ובתפילת ערבית הופתעתי לפגוש את הרב הראשי הראשל"צ בעת ההיא. יצאנו יחד לאויר היס לשוחח. וסיפר לי כי נודע להם על דברים קשים מאד בהכשר ידוע. והי' דיון ברה"ר אם לפרסם הדבר והחליטו כי הדבר יביא זעזוע וחילול השם ולא פרסמו.

כאלו הם הדברים ומוכן אשר רב בעל אחריות לא יסכים שיביאו כזאת במקומות המושגחים על ידו.

בודאי הפועלים באמת ובאמונה, לאמין לשמור ולשמור כשרות כדבעי, ישמרו השי"ת מכל צער ובזק וכבוד תורתו ינצל מכל עגמ"ג.

הנני המצפה לבשו"ט מכת"ר שליט"א בקרוב ממש.

ידידו הדורש שלומו וטובתו

משה יהודא ליב לנדא
רב אב"ד דבני ברק.

10

7

מדינת ישראל

1-3-6
21/7/13

היחידה הארצית
לאכיפת חוק איסור הונאה
בכשרות התשמ"ג - 1983

י"ד אב תשע"ג
21/07/13
318שעג

בס"ד

לכבוד
מר ארז דפנה, עו"ד
חוקר היחידה הארצית (יאח"ה)
בנין להב 433
לוד

שלום רב,

הנדון: הבהרה בנוגע למתן כשרות ל"מהדרין"

בהתאם לבקשתכם, הנני מעלה על הכתב את עמדתנו באשר לנוהל מתן תעודות הכשר ל"מהדרין" ע"י הרבניות המקומיות ברחבי הארץ.

בהתאם לסעיף (2) לחוק איסור הונאה בכשרות התשמ"ג 1983 - הרב המקומי בכל עיר מוסמך לתת תעודות הכשר בעירו, לבתי אוכל ויצרנים הפונים בבקשה לקבלת תעודת הכשר. כל רב או גוף רבני אחר מנוע מילתן תעודת הכשר אלא אם כן קיבל הסמכה מאת מועצת הרבנות הראשית לישראל.

במסגרת סמכויותיו של הרב המקומי למתן כשרות, רשאי הוא להחליט על מתן 2 סוגי תעודות המתייחסות לשתי רמות כשרות - האחת כשרות רגילה והשנייה כשרות ל"מהדרין". סמכות זו, המעמידה את מתן תעודות ההכשר ל"מהדרין" ע"י הרב המקומי כחלק מסמכותו על פי חוק, קבלה משנה תוקף בפס"ד של בג"צ 7203/00 "מעדני אביב אוסובלנסקי נ' הרבנות הראשית".

הקריטריונים ההלכתיים והמנהליים למתן כשרות מופיעים בנהלי אגף הכשרות הארצי, כאשר הנוהל בנוי ביסודו על התנאים ההלכתיים למתן כשרות רגילה ובכל פעולה או חומרי גלם המצריך רמת הידור כשרותית גבוהה יותר מסומן הדבר בנוהל ע"י כוכבית (*) - מצייב העתק מנוהל "מסעדות" עדכני. השיקולים למתן כשרות יהיו בהתחשב בדיני כשרות בלבד.

לאור העובדה, שאין חובה על פי חוק לבתי עסק להיות כשרים, אלא אם כן בית האוכל מוצג ככשר בכתב שאז הוא נדרש לקבל הכשר מטעם הגורם המוסמך על מנת להגן על הצרכן דורש הכשרות בארץ, הרי שכל תהליך קבלת התעודה הכרוך בתשלום, מוטל על כתפיו של בעל העסק בלבד.

על פי חוזר מנכ"ל המשרד לשירותי דת - בית עסק המבקש תעודת הכשר נדרש לשני סוגי תשלומים בלבד. האחד - תשלום אגרה שנתית הנקבעת על פי קריטריונים של מאפייני ההשגחה במקום ונודלו כמוגדר בנוהל זה. השני - תשלום עבור שעות ההשגחה של המשגיח המועל במקום.

מדינת ישראל

היחידה הארצית
לאכיפת חוק איסור הונאה
בכשרות התשמ"ג - 1983

טרם בואנו להבחין בין הכשרות הרגילה לכשרות ה"מהדרין", יש לזכור, כי מערך ההשגחה נדרש להתערב ב - 3 מוקדים עיקריים הקשורים לייצור המזון ושיווקו על מנת לוודא את תקינות תהליך הכשרות במקום כלהלן:

1. בדיקת המקורות הכשרותיים של חומרי הגלם והמוצרים המתקבלים בבית העסק לצורך הייצור במקום.
2. לוודא תקינות תהליך העיבוד והייצור המתקיים בתוך מטבח בית העסק ומקום ההגשה, כגון: לוודא שאין ערבוב של בשר וחלב, אין חשש לבישול גויים, למנוע חשש של בשר שנתעלם מן העין וכדו'.
3. לוודא תקינות תהליך האריזה והשיווק של המוצרים לקהל הרחב ובכלל זה, תקינות מצג הכשרות המופיע ע"ג המדבקה וכן לוודא כי שינוע המזון הכשר יתבצע בצורה מאובטחת כמופיע בנוהל הכשרות "קייטרינג".

בהתאם לכך, השינוי בין רמת כשרות רגילה לבין רמת כשרות ל"מהדרין" יבוא לידי ביטוי ב - 3 המוקדים הנ"ל. יש לציין, כי ניתן לומר כהבחנה כללית, כי ברמת כשרות ל"מהדרין" לעולם ייעשה שימוש בחומרים ובמוצרים שאין לגביהם מחלוקת הלכתית בעוד שבכשרות רגילה יתכן שהרב המקומי יאפשר שימוש במוצרים אשר כשרותם נמצאת במחלוקת הפוסקים, אך הדבנות הראשית לישראל קבעה בהתאם לסמכותה כי המוצר כשר לפי הפסיקה המקילה, כגון: שימוש באבקת חלב נוכרי, בישול לפי שיטת הרמ"א וכדו'.

יוצא אם כן, שברמת כשרות רגילה כמות שעות ההשגחה בבית העסק יתכן ויהיו פחותות מאשר בכשרות ל"מהדרין", אך כמובן גם במקרה זה הדבר יהיה בהתאם להגדרות ההלכתיות ובחתאם לשיקול דעתו של נותן ההכשר. כמו כן רמת כשרות המוצרים הנקלטים במקום תהיה גבוהה יותר ובאופן טבעי הרשימה תהיה גם מצומצמת יותר ב"מהדרין", כך, שהרב המקומי רשאי להרכיב רשימה מיוחדת של מוצרים ונותני כשרות עליהם הוא סומך על פי שיקול דעתו.

דבר זה בא לידי ביטוי בסעיף (2) בנוהל "מסעדות" בתוספת * "מוצרים יתקבלו אך ורק כשהם מסומנים בסימון כשרות של רבנות מוסמכת ומלווים בתעודת משלוח החתומה בחותמת כשרות והתימת כתב ידו של המושגיח. * ברמת כשרות "מהדרין" ייקנו כל המוצרים רק מתוך רשימה מיוחדת שיספק הרב נותן ההכשר".

משמעות פיסקה זו, היא שאם בכשרות רגילה מצופה מהרב נותן ההכשר שידאג שבכל עסק הנתון להשגחתו שיתקבלו אך ורק מוצרים הנושאים ציוני כשרות מרבנות מוסמכת, הרי שבבואו ליתן תעודת הכשר למהדרין רשאי הוא למקד את מקורות כשרות המזון בהתאם לרשימה מיוחדת המתייחסת לרמות של נותני השגחה ל"מהדרין" עליהם הוא סומך.

אומנם מצופה ש"רשימה" זו לא "תסתפק" ברמת כשרות של גוף אחד בלבד, אלא במספר גופים למהדרין ובכך תאפשר מחד לבעל העסק לבחור בין סוגי המוצרים וכשרותם תוך יכולת מיקוח והוזלת המחירים ומאידך הדבר מסיר מעל הרב המקומי כל לווית שפתיים הנועמדה אותו בכמצב של חשד לניגוד עניינים.

מדינת ישראל

היחידה הארצית
לאכיפת חוק איסור הונאה
בכשרות החשמ"ג - 1983

לעניין אופן הצגת בית העסק ככשר – אפנה את תשומת לבך לסעיף (8) בנוהל "מסעדות" (פרק "מוצרים - כללי) האומר: "חייבת להיות התאמה בין סוג הכשרות המצוינת בתעודה לבין האופן בו מוצגת המסעדה בפרסומים, בתיאום ובאישור הרבנות המקומית. הפרת נוהל זה מהווה עילה להסרת הכשרות".

סעיף זה מבקש למעשה למנוע מבעל העסק להציג דמת כשרות שאיננה תואמת את רמת ההשגחה המתקיימת במקום בהתאם לקריטריונים של הרבנות המקומית ומדבר בעיקרו על מצב שבו לבית העסק אין כל השגחה נוספת מלבד הרבנות המקומית ועל כן הוא מחויב להתאים באופן חד משמעי את רמת הכשרות המצוינת בתעודה לפרסומיו השונים על מנת שהצרכן לא ישל או לחלופין, יגרום הדבר לבית העסק להעלות את רמת הכשרות במקום לרמת "מהדרין" בכפוף להימצאותה של תעודת הכשר מהודרת מטעם הרבנות המקומית.

הבעיה מתחילה, כאשר בית העסק מקבל תעודת הכשר רגילה מהרבנות המקומית, אך מטעמי חיסכון ולעיתים אף מטעמים אחרים – מבקש להוסיף תעודה מגוף פרטי (בלתי נוסמך) המציג את המקום כ"כשר למהדרין – חלק – גלאט".

אם בתחילת דרכה של יחידת האכיפה (1998) ברבנות הראשית לישראל סברנו שכמדיניות אכיפה אין לנו צורך להתערב במקרים שבהם בעל בית העסק מבקש להוסיף על השגחת הרבנות המקומית השגחה נוספת של גוף פרטי מוצג כמהדרין מתוך מחשבה שהגופים הנ"ל פועלים לשם שמים וכעמותות לזיכוי הרבים או מתן שירותים לקהילה מובהקת בעלת אופי תרבותי-דתי מסויים הרי שעד מהרה התבדונו ואט אט נחשפנו לפעילות של גופים אינטרסנטים הפועלים באופן בלתי אחראי לנושא הכשרות תוך מתן מצג שווא של רמת הכשרות.

תופעה זו יצרה בשטח שתי אפשרויות כלליות של רמת כשרות:

1. במקרה שגוף ההשגחה הנוסף הינו גוף "קיקיוני", דהיינו גוף המכנה את עצמו כ"בד"צ" (בית דין צדק), בעוד שבפועל עומד מאחוריו אדם בודד אשר "הכתיר" את עצמו בראשו ומשמש גם כנותן החכשר וגם כמשגיח במספר רב של בתי עסקים בצורה רשלנית תוך הטעיית הציבור המצפה לרמת כשרות גבוהה באופן משמעותי, כגון: השגחה צמודה של משגיח בבית העסק וכדו', הרי שבמקרה זה הרבנות המקומית התבקשה שלא לשתף פעולה עם מציאות קלוקלת זו ולפעול בצורה אקטיבית למען הסרת המכשול וכפי שבה לידי ביטוי בהתכנסות ועדת הכשרות הארצית שע"י הרה"ר לישראל מתאריך ט' טבת תשס"ח (18.12.07) בה נדונו מסי סוגיות כשרותיות ובתוכן התופעה של ריבוי גופי השגחה פרטיים ולא נוסמכים המציגים עצמם כ"בד"צ", המעניקים תעודות לבתי עסק תוך הצגתם כ"מהדרין- חלק- גלאט" בו בעת שעל פי דיווחי המפקחים, רמת הכשרות בפועל היא מתחת לכל ביקורת, לרבות חוסר נוכחות של משגיחים, בישול נוכרים, שימוש בבשר "לא חלק" וכדומה. לעיתים, תעודות אלו מוצגות בבתי עסק כתוספת לתעודת ההכשר מטעם הרבנות המקומית אשר לרוב הינה בכשרות רגילה בלבד, כך שנוצר הרושם כי הכשרות במקום היא ברמת כשרות מהדרין

הרה"ר לישראל, בית יהב, ירמיהו 80, ירושלים, ת.ד. 36016 מיקוד 91360, טל': 02-5313187/63 פקס': 02-5313169
Beit Yahav, 80 Yirmiyahu St., Jerusalem P.O.B. 752 Tel. 02-5313187/63 Fax. 02-5313169

מדינת ישראל

היחידה הארצית
לאכיפת חוק איסור הונאה
בלשרות התשמ"ג - 1983

בעוד שבפועל אין הדבר כן. לאור קבלת תלונות רבות מאת צרכנים אשר סעדו במקומות אלו ונכחו לדעת במהלך הסעודה כי הוטעו לחשוב כי המקום כשר למהדרין בעוד שבפועל אין הדבר כן, הוחלט כי תחה זו עילה ראויה להסיר את תעודת ההכשר מטעם הרבנות המקומית לבית אוכל אשר פועל כדלעיל וזאת בגין הטעית הציבור וחוסר הנאמנות שבדבר ובלבד שתינתן התראה לפני כן. ככל שתוסר תעודת ההכשר ובית העסק ימשיך להיות מוצג ככשר בכתב (באמצעות תעודה זו של הבדי"צ או בכל דרך אחרת), הרי שהוא עובר על החוק וניתן לנקוט נגדו בצעדי אכיפה.

2. במקרה שבו מדובר על בית עסק אשר ברשותו תעודת הכשר ברמת כשרות רגילה מטעם הרבנות המקומית בתוספת תעודת השגחה מטעם גוף פרטי אשר מסתבר כי אכן העלה את סף הכשרות באופן משמעותי בבית העסק דבר הבא לידי ביטוי בתגבור שעות ההשגחה וקליטת מוצרים ברמת כשרות מהודרת וכד', הרי שבמקרה זה נשאלת שאלה בסיסית: מדוע בעל העסק לא פנה בבקשה לקבלת תעודת הכשר למהדרין מטעם הרבנות המקומית? הרי ממילא הוא עובד לכאורה ברמת כשרות "מהודרת"! התשובה ברוב המקרים היא בשל הרצון לחסוך בעלויות ההשגחה, הואיל ו"למרבה הפלא" גם הרבנות המקומית זורשת ברמת כשרות "מהדרין" השגחה צמודה וכדו' דבר המשליך על עלויות ההשגחה. במצב שנוצר, בעל העסק מרוויח להבנתו מצג כשרותי מהודר כפי שניתן ע"י הגוף הפרטי ובמקביל, קיימת בידיו תעודת הכשר של הרבנות המקומית הפוטרת אותו להבנתו מעבירה על החוק. במצב זה עומד הרב המקומי בדילמה מסוג שונה, הואיל והכשרות במקום לכאורה אכן מהודרת אבל בפועל, לבית העסק תעודת כשרות רגילה בלבד דבר אשר נוגד כאמור את הנוהל. במקרה זה קיימים רבנים מקומיים אשר בוחרים להעלים עין על מנת לא להעמיס עלויות השגחה על בעל העסק ובמקרים נדירים יותר, קיימים רבנים אשר מתעקשים שלא לאפשר לבעל העסק להיות מוצג כמהודר אלא אם כן הוא מקבל תחילה תעודת הכשר ל"מהדרין" של הרבנות המקומית. יש לציין, כי הרה"ר איננה מתנגדת שבבית העסק יהיה משגיח המשותף לשתי ההשגחות ובלבד שיהא כפוף להוראות הרב המקומי והנחיותיו וגם ישא "תעודת משגיח" בהתאם לנהלים.

לסיכום: סוגיית מתן הכשרויות הינה מורכבת ומצריכה שיקול דעת מצד נותן ההכשר, בד בבד עם כפיפותו לנוהלי אגף הכשרות הארצי. בהתייחס לרמת כשרות "מהדרין", מצופה מהרב המקומי לפעול בנחישות אך בשום שכל ולאפשר למושגח מספר אפשרויות של "מהדרין" וככל שיטען שהוא מכיר ומוכן להסתמך רק על השגחה אחת בלבד, הרי שנמליץ לו לפעול ככל כוחו למצוא השגחות נוספות וזאת באמצעות עריכת ביקורת מתואמת במקומות אחרים הנושאים ציוני השגחות שונות ובכך להימנע מכל לזות שפתיים כמוצוין לעיל.

בתקווה שלא תצא תקלה תחת ידינו.

בברכת התורה והארץ,

רפי זקאי
מנהל היחידה הארצית
לאכיפת חוק איסור הונאה במשרות

הרה"ר לישראל, בית יהב, ירמיהו 80, ירושלים, ת.ד. 36016 מיקוד 91360, טל': 02-5313167/63, פקס': 02-5313169
Beit Yahav, 80 Yirmiyahu St., Jerusalem P.O.B. 752 Tel. 02-5313187/63 Fax. 02-5313169

הרבנות הראשית לישראל THE CHIEF RABBINATE OF ISRAEL

אגף כשרות ארצית

מסעדות

יש לקרוא בצמוד לנוהל זה גם את:

- נוהל קונדיטוריות

- היערכות לפסח במסעדות ובתי עסק

מוצרים – כללי

1. הזמנת המוצרים הנחוצים למסעדה תיעשה בתיאום מראש עם משגיח הכשרות.
2. מוצרים יתקבלו אך ורק כשהם מסומנים בסימון כשרות של רבנות מוסמכת, ימלווים בתעודת משלוח, החתומה בהותמת כשרות וחתומת כתב ידו של המשגיח. יברמת כשרות "מהדרין" ייקנו כל המוצרים רק מתוך רשימה מיוחדת שיספק הרב נותן וההכשר. המשגיח ינהל יומן ובו רישום קליטת המוצרים הנכנסים למסעדה.
3. למשגיח תהיה גישה חופשית לניירת המתייחסת לקליטת ולהוצאת מזון ומשקאות של המסעדה. המשגיח יוכל לדרוש נתונים או מסמכים הקיימים במחשבים או בהנהלת החשבונות המתייחסים לקבלת סחורה, תעודות משלוח, יומן האירועים וכדומה, בתיאום עם בעל העסק.
4. אין להכניס למסעדה מוצרים מבושלים או אפויים ומיני מתיקה שהוכנו בבתי פרטיים.
5. אין להוציא מתחומי המסעדה כלים המיועדים לשימוש חוזר. הוצאת כלים מותרת רק באישור כתוב מהמשגיח למקומות כשרים בלבד המפוקחים ע"י הרבנות המקומית המוסמכת.
6. אין לשנות את זמני פתיחת המסעדה ללא תיאום עם מחלקת הכשרות.
7. חייבת להיות התאמה בין סוג הכשרות המצוינת בתעודה לבין האופן בו מוצגת המסעדה בפרסומים, בתיאום ובאישור הרבנות המקומית. הפרת נוהל זה מהווה עילה להסרת הכשרות.
8. במוצרי יבוא על המשגיח לקבל מהספק צילום של אישור הכשרות מהרבנות הראשית, ולא להסתפק בכיתוב שע"ג התווית אף כשיש על התווית חותמת כשרות כלשהי. כמו כן על המשגיח לבדוק את התאמת הקוד שע"ג המוצר לקוד שבאישור הכשרות.
- 9.

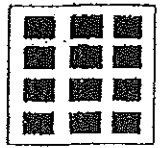
ירקות עלים

1. אין להשתמש בכרובית, בברוקולי, בכרוב ניצנים, בארטישוק ובאספרגוס, אלא אם גודלו תחת פיקוח רבני וללא חשש חרקים.
2. יש להשתמש בירקות עליים הגדלים בגידול מיוחד ומפוקחים מפני חרקים באישור רבנות מוסמכת בלבד; לרבות כרוב, כרובית וברוקולי וכו'.
3. בסמכות חרב לאשר כרוב שגדל בשטח פתוח, ובתנאי:
(א) שנבדק ע"י משגיח ואושר לשטיפה.
(ב) שנוקה בשלבים הבאים: הסרת השכבות העליונות של העלים (לפחות 5 עלים), הוצאת הליבה, קציצתו, השריה בחומר ניקוי ושטיפה בזרם מים חזק במיוחד. הניקוי יעשה בתנאי תאורה טובים.

11

הרבנות הראשית לישראל THE CHIEF RABBINATE OF ISRAEL

ב"ה, כ" תמוז, תשס"א
2-19-452 / ס"א

מחלקת הונאה בכשרות
דואר ובנס
27-08-2001
מס' 620
מס' 620

לכבוד
רבני הערים
וראשי מחלקות הכשרות

שלום רב,

בעקבות תופעת ה"בדצי"ם הקמים חדשים לכקרים ומנפיקים תעודות כשרות, וחלקם על ידי רבנים אשר לצערנו אין להם יד ורגל בכשרות, הוחלט בישיבת מועצת הרבנות הראשית לישראל מיום כ"ז בסיון תשס"א שכל בד"צ המבקש להצטרף לרבנות המקומית לתת כשרות על מוצר כלשהוא, יצטרך לקבל את הסכמתו של רב העיר או מחלקת הכשרות המקומית.

אודה לכב' אם יישם החלטה זו.

בכבוד רב,
הרב הצעיר דיין
מזכיר השליטה

העתקים: הרב יעקב סבג שליט"א - ראש אגף הכשרות הארצית
הרב רפי יוחאי הי"ו - ממונה אכיפת הונאה בכשרות

הרבנות הראשית לישראל THE CHIEF RABBINATE OF ISRAEL

היחידה הארצית לאכיפת חוק איסור הונאה בכשרות

בס"ד

כ"ד טבת תשס"ח
02/01/08
עדכון כשרות מס': 008nc

לכבוד
הרב המקומי
מנהל מחלקת הכשרות
יו"ר המועצה הדתית
די בכל אתר ואתר

שלום רב,

הנדון: עדכון כשרות

חמ"י יואב

1. מנתונים שהתקבלו מאת הרב משה עמאר שליט"א, המועצה"א יואב, נמצא כי הוסרה תעודת הכשרות ממסעדת "חמ"י יואב" וזאת בשל הפרה חמורה של נהלי הכשרות ושמירת השבת. יש לציין, כי המקום משרת גם אוכלוסיה דתית ועל כן יש לידע את הציבור בדבר המכשלה.

2. ז ה י ר ו ת ה ט ע י ה ! בתקופה האחרונה, נמכרים לחמים אורגניים באזור הצפון, המיוצרים ע"י

חב' "מאפיית ירושלים נצרת עילית בע"מ", טל': 04-6082379, ת.ד. 2156, כשהם נושאים את הציין "מאפיית ירושלים - ירושלים - אורגני למהדרין". ציון זה הטעה צרכנים רבים אשר חשבו כי המקום מושגח ע"י הרבנות המקומית. בשיחה שהתקיימה עם בעלי המפעל, הגיב כי הוא נמצא בתהליך קבלת כשרות מול הרבנות המקומית ונצרת עילית, אך בבירור שנערך עמם נמצא כי הנ"ל מעולם לא פנה אליהם. יש להזהיר את הציבור בדבר המכשלה.

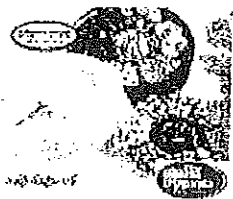

3. מפניה שהתקבלה מאת מנהל מחלקת הכשרות ברבנות הראשית מוסקבה - רוסיה, נמצא כי היבואן "רדקס יבוא ושיווק בע"מ", רח' לובלין 10, לוד, משווק משקה "מיץ רימונים 4U", הנושא את ציון הכשרות של בד"צ אגודת הרבנים מרוסיה KR בצירוף אישור הרה"ר לישראל לתוצרת אשר נושאת קודי ייצור לא מאושרים כלל ויש חשש גדול לכשרותם. משכך, בוטלה תעודת הכשרות המקורית של מחלקת היבוא לייצור זה ועל כן יש להסיר מוצרים אלו מהמדפים ולהחזירם ליבואן בדחיפות ע"מ לא להכשל.

4. מביקורת שנערכה ע"י מפקחי הרבנות המקומית נמצא כי בחנויות נמכרת "בירה היינקן", המיוצרת ע"י "היינקן הולנד" ומיובאת ע"י חברת "קשמש בע"מ", רח' חיים משה שפירא 1 ראשל"צ ללא ציון כשרות כלל ומשכך, הציבור מוטעה, הואיל ולמוצר זה יש גם יבוא כשר. נבקש מהמסגיחים של רשתות השיווק השונות לוודא ולקלוט רק בירה הנושאת ציון כשרות מגורם מוסמך ואישור הרה"ר לישראל מיבואן מאושר. כמו"כ, נבקש לדווח על מקומות מפקחים בהם נמכרת בירה זו.

5. מנתונים שהתקבלו מאת לשכת הרבנות האזורית מטה יהודה עולה כי הוסרה הכשרות מחב' "פיצוחי ירושלים", השוכנת באזור תעשייה נחם. ראוי לציין, כי בעשרות נקודות ברחבי הארץ - בקניונים, בתי חולים וכדומה, קיימים זכיינים של חברה זו אשר עושים שימוש בתעודה המצולמת של הפיצוחים עבור מכירת ממתקים בזכני "עולם הממתקים" או "פיצוחי ירושלים". רבנויות המעניקות הכשר לדוכנים אלו מתבקשות לוודא כי בכל עיר ועיר הזכיינים הנ"ל רוכשים את תוצרתם מספקים מאושרים ולא, יש להסיר את תעודת הכשרות לאלתר על מנת לא להכשיל את הציבור הרחב.

6. מביקורות שנערכו בחנויות השונות נמצא כי המוצר "עוגיות ספוג במילוי קרם בטעם תות שדה יגורט" וכדו', המיובאות ע"י חב' "סלום פואד", טל': 04-8500673, שווקו ככשרות באישור הרה"ר לישראל ורבנות פררה איטליה, תחת קודי ייצור לא מאושרים ועל כן יש חשש למכשול. יש להסיר מוצרים אלו מהמדפים ולהחזירם ליבואן.

7. מדיווח שהתקבל נמצא כי משקה אנרגיה "XP - אקסטרה פאזר", המיוצר בהונגריה ומיובא ע"י חב' "תומר יבוא ושיווק בע"מ", בר קוד: 7290011587383, מוצג ככשר באישור הרה"ר לישראל על אף שבפועל לא קיבל את אישורה ועל כן אין לקלוט מוצר זה בחנויות המושגחות ויש להחזירו ליבואן בדחיפות.

8. מנתונים שהתקבלו מאת לשכת הרב האזורי - הרב גבריאל סוראני, עולה כי הוסרה הכשרות ממסעדת "כפר הנופש" חוף דור, ומעתה אין לה תעודת כשרות מטעמו ועל כן על הציבור להיזהר.

הרבנות הראשית לישראל

THE CHIEF RABBINATE OF ISRAEL

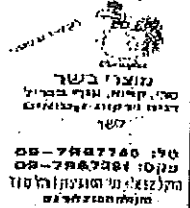

היחידה הארצית לאכיפת חוק איסור הונאה בכשרות

9. שינוי ל ב ! בביקורות שנערכו ע"י מפקחי הרבנויות המקומיות, נמצא כי בחנויות השונות משווק המוצר "טרה צ'יפס, פרוסות בטטה, גזר לבן, תפוח, מלוח", המיוצר ע"י חב' היין סלסטיאל גרופ - ארה"ב ומיוצב ע"י חב' "גלובל גרומה פרודקטס בע"מ", תוך הצגתו ככשר פרוה בהשגחת ה- כס ובאישור הרה"ר לישראל על אף כי באריזה המקורית מסומן המוצר כ- DAIRY כס לאור העובדה כי הוא אכן חלבי ועל כן הדבר מהווה מכשול חמור לציבור. מבדיקה עם היבואן נמסר כי הוא מודע לתקלה ופעל לאסוף את התוצרת המכשילה. נבקש מהממשיגים לוודא כי תוצרת הנמכרת במקומם אכן מסומנת כנדרש ולהזהיר את הציבור בהתאם.

אטליז עוף הגוש

10. מנתונים שהתקבלו במוקד היחידה הארצית נמצא כי "אטליז הגוש" רח' הדקל 52 (בנין המועצה) בתל מונד מפרסם את עצמו ככשר בהשגחת הרבנות תל מונד במיקומו המקומי על אף שלאטליז אין תעודת כשרות כלל מטעם הרבנות המקומית. ידע הציבור ויזהר!

11. מנתונים שהתקבלו מאת מנהל מחלקת כשרות ברבנות עכו עולה כי הוחזרה תעודת הכשרות וההשגחה למסעדת "רם" בעכו וזאת לאחר שבעל המסעדה קיבל על עצמו להשמע להוראות הרבנות המקומית.

12. מנתונים שנמסרו מאת הרב שמואל שוקרון שליט"א, רב המועצה האזורית אשכול, עולה כי חב' "תנובת הארץ" קיבלה תעודת הכשר ממנו לאחר שעמדה בכל דרישות הכשרות.

13. מנתונים שנמסרו מאת מחלקת הכשרות ברבנות ת"א, עולה כי הוחזרה הכשרות למסעדת דוד חביב, רח' מבשר 19, ת"א ומעתה היא נמצאת תחת השגחתה. לידעת הציבור.

להלן רשימת בתי אוכל אשר מוצגים ככשרים שלא כחוק או שהוסרה מהם הכשרות:

- "בית מאפה של אמא" רח' העצמאות 11 חיפה - מציג את בית העסק ככשר ללא תעודת כשרות מטעם הרבנות המקומית - מסעדת "יפרח" רח' הוסלאן 13 יפו - מציג עצמו ככשר ע"ג שלט ואינו נתון להשגחת הרבנות ת"א - קונדיטורית "הדקל" רח' המלך ג'ורג' 6 ת"א - מציג ללקוחות תעודות שאינן מאושרות על פי חוק ואינו נתון להשגחת הרבנות ת"א - מזמון "קופי סטופ" ברכבת האוניברסיטה ת"א - משתמש בתעודות שאינן מאושרות על פי חוק ואינו נתון להשגחה כחוק - מסעדת "הוט דוג" רח' אבן גבירול 73/75 ת"א - הנ"ל מציג אישור של חב' "זוגלובק" בלי הרבנות המוסמכת ת"א - מסעדת "המהדרין" דרך יחיעם 7 נהריה - הוסרה הכשרות עקב הפרת נהלי הכשרות במקום	חיפה תל - אביב נהריה

החלטת ועדת הכשרות הארצית

- בתאריך ט' טבת תשס"ח (18.12.07) התכנסה ועדת הכשרות הארצית שע"י הרה"ר לישראל לדון במס' סוגיות כשרותיות ובתוכן התופעה של ריבוי גופי השגחה פרטיים ולא מוסמכים המציגים עצמם כ"בד"ץ", המעניקים תעודות לבתי עסק תוך הצגתם כ"מהדרין-חלק-גלאט" בו בעת שעל פי דיווחי המפקחים, רמת הכשרות בפועל היא מתחת לכל ביקורת, לרבות חוסר נוכחות של משגיחים, ביטול מוכרים, שימוש בבשר "לא חלק" וכדומה. לעיתים, תעודות אלו מוצגות בבתי עסק כתוספת לתעודת ההכשר מטעם הרבנות המקומית אשר לרוב הינה בכשרות רגילה בלבד, כך שמוצר הרושם כי הכשרות במקום היא ברמת כשרות מהדרין בעוד שבפועל אין הדבר כן. לאור קבלת תלונות רבות מאת צרכנים אשר סעדו במקומות אלו ונכחו לדעת במהלך הסעודה כי הוטעו לחשוב כי המקום כשר למהדרין בעוד שבפועל אין הדבר כן, הוחלט כי תהא זו עילה ראויה להסיר את תעודת ההכשר מטעם הרבנות המקומית לבית אוכל אשר פועל כדלעיל וזאת בגין הטעיה הציבור וחוסר הנאמנות שבדבר ובלבד שתינתן התראה לפני כן.
- בהזדמנות זו נציין כי לאחרונה הורשעו בעלי עסקים בבית המשפט בגין הצגת עסקיהם ככשרים באמצעות תעודות "השגחה" של גופים לא מוסמכים ללא רבנות מקומית ונקנסו בהתאם.
- כמו"כ ברצוננו להדגיש כי על פי חוק, חייב בעל העסק להציג את תעודת ההכשר מטעם הרבנות המוסמכת במקום גלוי, ולא, הוא צפוי לנקיטת אמצעים הקבועים בחוק.

בברכת התורה והארץ,
רפי יומאי
מנהל היחידה הארצית
לאכיפת חוק איסור הונאה בכשרות

לכבוד רב,
הרב יעקב סגל
ראש אגף הכשרות

העתיקים:
הרה"ג הרבנים הראשיים לישראל
מר עודד יזר - מנכ"ל הרה"ר לישראל
מר שמעון אולמן, עו"ד - היועץ המשפטי לרה"ר